CALVINIST CONTACT



DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"THE LORD HAS LAID ON HIM THE INIQUITY OF US ALL."
Isaiah 53 : 6

MARCH 23nd, 1962 - No. 538 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Het Oecumenisch Probleem

Een van de meest actuele onderwerpen van deze tijd is wel dat van de oecumeniciteit, vooral in verband met de vergadering die de Wereldraad van kerken in New Delhi gehouden heeft.

Wij lazen in "Kerknieuws" van 24 februari j.l. dat tijdens de synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland de twee waarnemers van die kerken, Prof. Berkouwer en Ds. Van Teylingen van New Delhi teruggekeerd waren en de synode enige mededelingen hebben gedaan. De aandacht, die deze twee mannen momenteel ontvangen, is stellig niet tot Nederland beperkt. Ook in Canada ziet men uit naar het rapport dat zij over hun waarneming zullen samenstellen.

Uit het verslag in "Kerknieuws" kunnen wij helaas nog niet veel opmaken. Volgens dit blad heeft Prof. Berkouwer ter synode verklaard, dat hij interessante contacten mocht hebben. Het concreet functioneren van de basis formule is bij herhaling in het geding. Het is Prof. Berkouwer's stellige indruk, dat de basis formule als kracht en middelpunt een positieve zaak is.

Natuurlijk heeft Prof. Berkouwer meer gezegd en moeten wij eigenlijk wachten tot het officiele rapport zal zijn verschenen. Op gevaar af de indruk te geven de dingen uit hun verband te rukken, willen wij toch hier even stilstaan. Wij krijgen de indruk dat er nogal verschil van gedachte bestaat. Dat doet toch wel wat vreemd aan. Dat Jezus Christus het Licht der wereld is, is geen conclusie van een theoloog en ook niet een dogma van een of andere kerk. Het is de uitspraak van de Heiland zelf. Als wij dan lezen (blijkbaar ter geruststelling van hen, die bezwaren mochten hebben tegen de Wereldraad), dat kerken die toetreden, hiermee van harte moeten instemmen, dan zijn wij geneigd te zeggen: nogal vanzelfsprekend. Wat wil men anders?

Wij voor ons zouden wel willen zien, dat het hele probleem van de oecumeniciteit eens ontleed zou worden. Misschien maken wij hier een storm van protesten los. Misschien gaat nu menigeen wel twijfelen aan de zuiverheid van denken, als je vraagt wat nu eigenlijk precies het doel is, dat de Wereldraad of de I.C.C.C. of welke oecumenische beweging ook, nastreeft.

Het antwoord op die vraag lijkt misschien simpeler dan het in werkelijkheid is. Niemand moet nu zeggen, dat door deze vraag te stellen, wij ons tegen de oecumeniciteit zouden willen uitspreken. Maar menigmaal hebben wij horen vertellen, dat de bede van de Heiland zelf in het geding is. In Johannes 17 bidt Jezus om de eenheid van de Zijnen. Niemand twijfelt er toch aan, dat wat Jezus bidt, niet komen zal en niet verhoord zal worden? Dit betekent dus, dat wij met al onze oecumenische bedrijvigheid de verhoring van dit gebed niet mogelijk (of onmogelijk) maken kunnen. Wij behoeven ons Goddank niet ongerust te maken: die eenheid *is* er en die valt of staat niet met onze oecumeniteit. Die eenheid is er en het is een kwestie van geloof (niet van oecumeniciteit) of we het zien of niet.

Er zijn anderen, die menen dat oecumeniciteit nodig is, teneinde de stem van de Kerk te doen horen. Wij leven nu eenmaal in de eeuw van de massale communicatie. Een enkele kerk kan niet verwachten, dat er naar haar geluisterd wordt in de wereld. Daarom zouden de kerken tezamen moeten komen en gezamenlijk "een woord voor de wereld" moeten doen horen.

Wij kunnen het niet helpen, dat ook deze bewijsvoering ons maar matig kan bevredigen. Wij geven graag toe, dat men tegenwoordig over aantallen moet beschikken om indruk te maken. Een politieke partij begint niet veel zonder een *groot* aantal stemmen. Een vakbeweging kan alleen maar kracht zetten achter haar woord en actie in de verhouding tot het aantal stemmen, dat zij achter zich schaart. En met landen is dat evenzo het geval. Kleine mogendheden tellen niet meer mee, alleen de massalen landen schijnen de wereld te regeren. Maar moet men dan hetzelfde zeggen van de kerk? Met andere woorden: hangt de boodschap van de Kerk en de kracht van die boodschap af van het aantal kerkmensen of van het aantal denominaties? Wij weten toch wel beter !

Het is opmerkelijk, dat wanneer de Heiland bidt om de eenheid van de Zijnen (zie Joh. 17) Hij daarbij dadelijk Zijn eigen zending betrekt. Hij spreekt ervan, dat de Zijnen in de wereld gezonden zijn, juist zoals Hijzelf door de Vader in de wereld gezonden is. Wanneer na de opstanding de discipelen bij elkaar zijn, herhaalt Hij precies dezelfde woorden. "Gelijk de Vader Mij gezonden heeft in de wereld, zo zend Ik u ook."

Als dus dit de werkelijke inhoud van de oecumeniciteit is, dan reikt dit veel verder dan een gesprek onderling, dan gaat het helemaal niet meer om aantallen, maar dan krijgen wij het er wel een beetje benauwd onder. Want dan gaat het erom of de kerken gezamenlijk en de leden van die kerken individueel er zich van bewust zijn, dat zij in de wereld gezonden zijn precies zoals God Zijn Zoon in de wereld gezonden heeft. Natuurlijk niet tot een verzoening van de zonden van de wereld, maar toch wel dat God in die gelovigen en in die kerken weerspiegeld zal worden. Zo lief heeft God Zijn schepping gehad, dat Hij daarvoor Zijn Zoon gezonden heeft. Kunnen wij in dezelfde trant van onszelf zeggen, dat Hij óns in de wereld gezonden heeft, opdat een ieder, die in Zijn Zoon, ons Hoofd gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe?

Wij zijn wel een beetje teleurgesteld dat wij daarover in de officiele communiquees niet veel gelezen hebben. Vandaar dat wij, zoals wij reeds eerder hebben geschreven, met meer dan gewone belangstelling uitzien naar het rapport van Prof. Berkouwer en Ds. Van Teylingen, dat hopelijk gepubliceerd zal worden.

D.F.



ZOWEL IN DE ZOMER ALS IN DE WINTER leveren de Canadian Rockies ongeëvenaarde schouwspelen en doorkijkjes aan de automobilist, die haar prachtige, hoewel met sneeuw bedekte, wegen berijdt op weg naar winter-wonderlanden als Banff en Lake Louise. (Foto Calgary Herald)

ON YOUR WAY

"Behold my hands . . ."
John 20:27

These words Jesus spoke to Thomas. Apparently his hands still bore the marks of his crucifixion. That was how the people had dealt with his hands. They had nailed them to the cross.

Often the gospel tells us about the hands of Jesus. He had stretched them out to that man, who was a leper (Matth. 8:3), he had touchthe eyes of the blind men (Matth. 9:29), he had immediately reached out his hand when Peter began to sink in that stormy night (Matthew 14:31), he took that little girl already dead by her hand and said 'arise' (Mark 5:42) How many times had he lifted up his hands to bless the people, to help them, to grant them forgiveness. And through Jesus Christ God himself has stretched out his hands to the world. He who has seen Christ's hands has seen the hands of the Father.

However, what did the people do with those hands?

They have seized them, they have repulsed them, they were not satisfied until they had nailed them to the cross-arms. There his hands were torn and bleeding. They have pierced my hands (Ps. 22:16). Indeed — he had no beauty that we should desire him (Isaiah 53:2).

Once a small boy looked attentively at the hands of his mother. Suddenly he said, "Mother, what ugly hands you have". Then the mother told him a story that one night their house had caught fire and how she had with great difficulty saved the little boy. Through that her hands were burnt severely and still they bore the terrible marks of that night. The boy looked again at the hands of his mother and said "How beautiful are your hands". The boy had learned to see in those disfigured hands of his mother her love and her sacrifice.

"Behold my hands," Jesus says, "they were pierced".

Do you recognize in those wounded hands his love and his power, because he stretched them out to you?

G. Rienks

Canada en de Verenigde Staten

Vorige maand is er in Ottawa een delegatie geweest uit Washington, die ten doel had de Canadese autoriteiten te overtuigen van de noodzakelijkheid om de handel met Cuba en andere Communistische landen te verbreken. Alle tekenen wijzen er op dat de onderhandelingen op niets zijn uitgelopen.

Dergelijke vergaderingen worden reeds sinds 1959 gehouden. Om beurten wordt in Washington en in Ottawa vergaderd. Dit keer was Ottawa aan de beurt. Inmiddels zijn de heren naar de States teruggekeerd, maar er was niet veel grond voor een prettige terugreis.

De groep onderhandelaren wordt opgebroken in twee comité's. Eén comité houdt zich bezig met defensie en buitenlandse politiek; het andere met economische en grens-aangelegenheden. Hun vergaderingen zijn niet openbaar, zodat men moet afgaan op officiele communiqué's en op hetgeen blijkt uit de parlementaire debatten. Het officiele communiqué was matig in pessimisme. Het meldde dat "the two delegations were not unanimous in their views as to trade in non-strategic commodities". Dit is netjes gezegd, maar het betekent eveneens, dat er veel verschil van inzicht was ten aanzien van "strategic commodities", of althans welke uitleg men aan het woord "strategic" geven moet.

Onlangs hebben wij in de dagbladpers kunnen lezen, dat de export van Canada na een lange tijd de invoer overtroffen heeft. Dit was een verheugend bericht. Er gaat echter iets van de fleur verloren, als wij lezen, waaraan die verhoogde export voor een deel te danken is. Blijkbaar waren de Amerikaanse gasten goed ingelicht, want ze kwamen met statistieken naar Ottawa, waaruit bleek, dat in de eerste tien maanden van 1961 Canada's export naar Communistische landen met ongeveer 161 millioen dollars was toegenomen, vergeleken met dezelfde periode over 1960. De Amerikaanse delegatie rafelde het nog iets meer uit en toonde aan, dat de verkopen naar Rood China dertien maal zo groot waren als een jaar daarvoor. Export naar Cuba was verdriedubbeld, export naar Rusland was verdriedubbeld en naar Tsjecho Slowakije meer dan verdriedubbeld. De Amerikanen wezen er op, dat hun strijd tegen het communisme in sterke mate wordt doorkruist door de Canadese economische hulp aan Communistische gebieden, maar daar wilden de Canadezen niet van weten.

Natuurlijk was dit een kluifje voor het parlement. De Liberalen vooral hebben de regering ter verantwoording geroepen met name inzake de handel met Cuba. De regering had verklaard, dat zij niet wilde weten van een embargo naar Cuba, maar dat geen andere goederen voor militaire doeleinden zouden worden geleverd. Nu kwam een parlementslid met een lijstje waarop enige van die export-goederen stonden vermeld en dat waren: automobiel-onderdelen, vliegtuig-onderdelen en zelfs dynamiet. Dit laatste zou dan nodig zijn voor het aanleggen van wegen. Natuurlijk is dit zeer wel mogelijk, vooral in een bergachtig land. En als Cuba op deze wijze dynamiet krijgen kan, dan behoeft het land later niet precies te vertellen wat het met deze springstof gedaan heeft. Cuba gaat er thans meer van uit dat hebben is hebben en dat krijgen de kunst is.

Het zal niemand verwonderen, dat deze gehele ontwikkeling een minder prettige indruk in de States maakt. Minister Hees heeft eens gezegd, "You can't do business with better businessmen anywhere" en hij doelde daarbij op de Cubaanse handelsdelegatie, die destijds in Ottawa op bezoek was. Die uitspraak heeft men in de V.S. opgevangen en er grote ruchtbaarheid aan gegeven. Dat heeft men ten zuiden van de grens in zijn oren geknoopt. Later heeft Minister Hees wel gezegd, dat hij zich versproken heeft of het zo niet bedoeld had, maar die verklaring heeft veel minder publiciteit gekregen.

Er is een moment geweest, dat ook de Canadese regering in ongerustheid zat over de handel met Rood China. De tarwe en gort leveranties aan dit land liepen hoog in de millioenen en de eerste betalingen daarvoor zouden eind Februari moeten inkomen. Men maakte zich in Ottawa wel een beetje ongerust of het geld zou komen. Maar het geld is gekomen en men schijnt nu gerust te zijn, dat de transacties verder normaal kunnen verlopen.

De regering zit met een verbazend moeilijk probleem. De export van graanproducten is een levensbelang voor Canada en speciaal Rood China is een markt ervoor. Bovendien is dit graan moeilijk te beschouwen als oorlogsmateriaal. Men kan zeggen, dat honger een sterk wapen is om het communisme te breken. Maar dringender is de vraag of het een wapen is, dat gebruikt mag worden. West Europa, en speciaal Nederland, heeft het aan de lijve ondervonden gedurende de Duitse bezetting. Het is volkomen begrijpelijk, dat men in de V.S. support van Canada verlangt in de strijd tegen het communisme en dat speciaal de actie tegen Cuba lelijk wordt doorbroken door de Canadese houding. Er zijn echter aan elke kwestie twee kanten. De V.S. hebben zich tot nu toe niet zo bezorgd getoond over Canada's economische moeilijkheden. Canada zou zich terecht kunnen beklagen over gebrek aan inzicht in de V.S. wanneer het gaat over de behartiging van de Canadese handelsbelangen. Hetgeen natuurlijk niet zeggen wil, dat daarom Canada maar kan doen wat het wil. Vooral op het punt van de leveranties aan Cuba zou de regering duidelijker moeten zijn en wellicht zelfs meer naar de bezwaren moeten luisteren.

Women's Page



Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

VROUWEN EN VREDE

Zo nu en dan horen we in de nieuwsberichten en lezen we in de dagbladen, dat de Voice of Women, weer op één of andere missie is uitgeweest om de regering of een mogendheid te bewegen, "Toch vooral geen meer Nuclear Testing te doen."

Wanneer we deze berichten horen en lezen rijst de vraag, wat wil deze organisatie nu eigenlijk en wat stelt zij tot haar doel? Uit de dagbladen kunnen we opmaken, dat deze vrouwen voor Vrede vechten, voor Wereld Vrede. Zij wensen hun kinderen groot te brengen zonder de vrees voor een atoomoorlog. En niets schijnt hen te ontmoedigen, want zij gaan door om te proberen vrouwen over de gehele wereld te organiseren.

In the Family Herald (Canada's National Farm Magazine), vond ik een artikel, wat veel van mijn vragen over deze organisatie beantwoordde. Ik veronderstel dat meer vrouwen zich wel eens afgevraagd hebben: "Wat is the Voice of Women?" Graag wil ik vrij vertaald een paar dingen doorgeven, die ik over de V.O.W. las.

Deze organisatie ontstond door de inspanning van een kleine groep vrouwen, waaronder Mrs. Fred Davis. Na de mislukte "Summit Conference" van Mei 1960, bemerkte zij, dat veel vrouwen verontrust waren bij de gedachte om kinderen op te voeden in een wereld die bedreigd wordt door een atoomoorlog. Als individueel staat men natuurlijk hulpeloos tegenover zulke reusachtige krachten. "Maar," zo zei zij, "we waren er zeker van dat als vrouwen over de gehele wereld zo verontrust waren, we samen moesten spannen om er iets tegen te doen." Zo stelde zij met Mrs. Tucker, van het United Nations Committee Unesco, en een paar andere dames, een stuk op, waarin zij hun doelstellingen uitlegden. Zij legden dit voor aan het Parlement. Prime Minister Diefenbaker, Mr. Lester Pearson en Minister Green gaven hen een hartelijk welkom en ondersteunden hun ambities met enthousiasme. Hun oordeel was; voor zover wij kunnen zien is het een heel goed idee en de V.O.W. kan helpen met het plan "ontwapening" en de wereld weer tot nuchterheid terugbrengen. Spoedig werd het idee in verschillende groepen ondersteund en men begon Esperanto te leren en met vrouwen in andere landen te corresponderen. Sommige groepen adopteerden kinderen door "Foster Parents Inc."', wat natuurlijk iets heel goeds was. Anderen zonden boeken naar Afrikaanse studenten en boden gastvrijheid aan buitenlandse studenten.

Het pad van vrede was echter niet geheel zonder doornen. Sommige vrouwen vonden de doelstellingen van de V.O.W. te fantastisch en onwerkelijk en vaag, waaronder de Imperial Order of Daughters of the Empire, the Catholic Women's League, the Jewish Women Federation. Deze zonden wel vertegenwoordigers naar de vergadering, maar steunden de organisatie niet. Ook Women Senators namen eerst deel, maar enkele hebben zich reeds teruggetrokken, zonder daarvoor een speciale reden op te geven. Andere vooraanstaande en wel-onderlegde personen zijn van oordeel dat een organisatie als deze niet noodzakelijk is. Toch schijnt de V.O.W. zich uit te breiden en zij heeft zich over ons gehele land verspreid.

In September 1961 richtten zij een verzoek tot de Prime Minister dat Canada de sponsor zou zijn van een Wereld Vrede Jaar in de United Nations, naar hetzelfde idee als World Refuge Year. Het doel van dit Vrede jaar moest zijn actief deel te nemen in het brengen van verlichting in spanning en het bevorderen van begrip tussen de naties. Canada gaf echter deze suggestie niet door. "We waren teleurgesteld dat Canada niet op ons voorstel inging," zei Mrs. Davis.

In de London Free Press las ik dat op Mar. 7, 250 leden van de V.O.W. naar de hoofdstad gingen om de regering te verzoeken:

— van Nuclear Weapons af te zien.
— of zij de U.S. wil overreden om hun plannen van Nuclear Tests te laten varen.
— dat Canada, India zal ondersteunen, wanneer zij op de U.N. General Assembly zal verzoeken voor een International Cooperation Year.
— en dat Canada voor 1 April aan U Thant zal zeggen dat het ten volle instemt met een "Non-nuclear club" zoals voorgesteld door Zweden.

Mr. Diefenbaker beantwoordde deze verzoeken. Hij zei: "Als Rusland geen inspectie toelaat op hun doen en laten, kunnen we niet anders doen dan doorgaan met testing. Het zou "onze hoofden in zand steken zijn," als we niet doorgingen onze verdedigingen te handhaven."

Al leek het eerst dat de regering tenvolle achter de V.O.W. stond, zij gaat toch niet op haar verzoeken in.

De V.O.W. probeert ook te onderhandelen met de Russische vrouwen. Wereld Vrede tot haar doel. Dit kan mijns inziens niet samen gaan, de Communistische vrouw ziet vrede immers geheel anders. Zij ziet Vrede, wanneer de gehele wereld voor het Communisme gewonnen is. Al zal daar een atoomoorlog aan vooraf moeten gaan, alles geldt als rechtvaardig, als het Communistisch streven maar gewonnen wordt.

Het is niet aan mij, om als huis, tuin en keukenmus deze organisatie te gaan bekritiseren. Ik kan alleen maar een indruk weergeven, die nieuwsberichten en kranten achterlaten. Al doet de V.O.W. veel goeds, werkelijke vrede zal zij niet kunnen bewerken.

De V.O.W. zou beter werk doen als zij tot doel stelde vrouwen over de gehele wereld te winnen voor "die Vrede die alle verstand te boven gaat". De Vrede des harte. Met Kerstfeest zongen wij "Vrede op Aarde", Immanuel, God met ons. De aanwezigheid Gods, deze alleen brengt Vrede. En moeten wij, die deze Vrede kennen, dan niet bezield zijn met het verlangen deze Vrede ook uit te dragen?

We moesten eigenlijk niet stil zitten en ons verzoenen met de gedachte dat de wereld nu eenmaal geschonden is en dat er onvrede is. Ons verlangen moet zijn naar de nieuwe aarde, waar wel vrede en harmonie zal zijn, en waar de leeuw en het lam vredig naast elkaar zullen leven en God's kinderen van de gehele wereld elkaar de hand zullen reiken. Maar vóór die nieuwe aarde komt, wacht het werk, en wij allen moeten beschaamd zeggen "Here, wij doen niet wat U van ons verlangt, we getuigen niet van die Vrede die alleen bij U te vinden is."

Vrouwen en Vrede, wat een taak, ook en bovenal voor de Christenvrouw.

Jane Malda.

EVANGELISATIE-JEUGDWERK

door Rev. D. N. Habermehl.

Een verantwoorde vorm van buitenkerkelijk jeugdwerk is voor de opbouw van een deugdelijk Evangelisatie-werk een eerste vereiste. Niet omdat "de jeugd de toekomst heeft", en we **dus** minder geinteresseerd zouden hoeven te zijn in de ouderen, "die toch niet meer óm te praten zijn", maar omdat het brengen van het Evangelie aan de jeugd is als een mes, dat naar twee kanten snijdt: naar de kant van de kinderen, die inderdaad gewoonlijk meer open staan voor dat Evangelie dan vele ouderen, **en** naar de kant van hun ouders, die toch altijd maar het beste te benaderen zijn via de kinderen, omdat dat een **natuurljike** weg is, en "natuurlijkheid" een eerste vereiste voor Bijbels evangelisatie-werk is.

Het belang van dit Evangelisatie-jeugdwerk wordt door onze kerken in Canada in het algemeen gezien: vele kerken organiseren, ten koste van veel moeite en geld, jaarlijks gedurende de zomermaanden een Vacation Bible School; een gerechtvaardigde schatting wijst uit, dat op deze manier jaarlijks vele honderden onkerkelijke Canadese kinderen door onze kerken met het Evangelie in aanraking worden gebracht.

Anderzijds wordt door velen onzer beseft, dat "planten" en "zaaien" alleen niet voldoende is en op de "wasdom van God" mag doen hopen: er moet ook "begoten" worden, en daar komt in veel gemeenten maar weinig van terecht. Na twee weken V.B.S. zwermen de kinderen weer uit om dikwijls weer voor een heel jaar verstoken te zijn van een evangelische beïnvloeding — totdat wij hen misschien het volgend jaar weer zien op de V.B.S. Maar een ieder begrijpt, dat dit geen verantwoorde opzet van Evangelisatie-jeugdwerk is.

Natuurlijk, wij hebben de Zondagsscholen; in het algemeen blijken deze echter geringe aantrekkingskracht uit te oefenen op onkerkelijke Canadese kinderen: bij een gehouden enquête bleken er slechts heel weinig Zondagsscholen te zijn, die een beduidend aantal van deze kinderen als leerlingen mogen hebben.

Voorts wordt er in steeds meerdere plaatsen begonnen met het houden van Bijbel-klassen, op Vrijdag of Zaterdag; hier en daar bereikt men hierdoor een groot aantal buitenkerkelijke kinderen. De meeste van deze Bijbelklassen beperken zich tot het geven van Bijbelse Geschiedenis, en het laten verrichten van activiteiten, die in direct verband staan met de Bijbelvertelling. Handenarbeid neemt gewoonlijk een ondergeschikte, of **geen**, plaats in. Waardoor deze Bijbelklassen dus het karakter hebben, in het algemeen gesproken, van "door-de-weekse-zondagsscholen". Intussen mogen wij blij zijn, dat men door dit middel in sommige plaatsen vele kinderen met het Evangelie in aanraking kan brengen.

Tenslotte zijn er enkele Christian Reformed Churches, waarin buitenkerkelijke jongens en meisjes worden bereikt via het werk van Calvinist Cadets en Calvinettes; dat het hier slechts enkelingen betreft, komt wel, doordat deze vormen van jeugdwerk in het geheel niet zijn afgestemd op onkerkelijke jeugd.

Een in de omgeving van Toronto opgerichte "Werkgroep voor Jeugdevangelisatie" kwam, nadat zij de situatie, zoals die hier boven is geschetst, onder de loupe had genomen, tot de conclusie, dat er ONDER ONS GROTE BEHOEFTE IS AAN EEN VERANTWOORDE OPZET VAN EVANGELISATIE-JEUGDWERK, die de onkerkelijke jongens en meisjes in het land aanspreekt en voor langere tijd weet te binden.

Een volgende keer willen wij U nu graag iets vertellen over een clubwerk voor onkerkelijke meisjes, dat als gevolg van deze conclusie van de "Toronto-Werkgroep" werd uitgedacht.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489



Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Ingezonden

Salem Christian Sanitarium Association

This new Christian charitable organization tries to build and operate a mental hospital in Ontario.

Its purpose is to have patients with mental diseases treated by Christian psychiatrists in a christian environment.

A large membership is needed as the one leg on this organization stands. The other leg is the "All Ontario Deaconal Conference" of the Christian Reformed Churches in Eastern Canada.

Any person or organization (local church, young people society, men's or women's society, etc.) can become a member.

The requirements are agreement with the basis and the purpose of this organization and payment of a membership fee (for organizations $10.- and for individuals $2.50 annually.

The basis of this Association is the Holy Bible. This Association confesses that:

a. In a world with a wide variety of needs, the Christian life finds its expression in faith working through love, and that this love cannot but feel priestly compassion also for those who are suffering from mental illnesses and disturbances.

b. To provide the best medical and spiritual care for these afflicted people is to express our gratitude toward Jesus Christ, who gave His own life for our sins on the cross, and to follow the example of our only High Priest, Jesus Christ, who cared also for those who were mentally disturbed.

As a member you can attend the meetings of the Association and you nominate for the Board of Trustees and vote. Further you can support our work by spreading our cause, by helping increase our membership and by donating monies or leaving bequests.

The membership controls the organization.

The membership elects the Board of Trustees, and votes on all other matters submitted to annual or special meetings.

The annual meeting of this Association will be held on Saturday March 31st at 2 p.m. in the Second Christian Reformed Church of Toronto, Albion Rd., Weston, Ont.

The membership is requested to vote for seven persons nominated by the Board of Trustees, and for five persons nominated by the All Ontario Diaconal Conference.

The nominees of the first slate are: Mr. A. Vandermaas, M.D.; Rev. J. VanHarmelen; Mr. E. A. Tigchelaar; Mr. J. VanStaalduinen; Mr. C. C. Vanderiet; Mr. D. Vanleeuwen; Mr. W. Prinzen; Mr. S. Kapinga; Mr. W. R. Rang; Mr. J. Vriesinga. Mr. J. VanderVliet.

The nominees of the second slate are: Mr. S. Griffioen, Mr. H. Pel, (Eastern Ontario); Mr. H. De Ruiter, Mr. J. Gehrels, Mr. Wiersma, (Toronto); Mr. G. Vroom, Mr. M. Kamming, Mr. H. Klomp, Mr. W. DeGraaf (Chatham); Mr. P. Zwart, Mr. G. VanderKooi, Mr. H. Wikkerink (Hamilton).

Nominations from the floor are requested, however, one who moves this nomination must be certain that the person involved is willing to accept the office, if elected.

All the diaconates are busy to enroll new members, and we hope for a very successful meeting. It is the first of its kind. We need many members, and membership fees are coming in already.

The agenda for the annual meeting has been sent out to all the Diaconates of the Christian Reformed Churches in Eastern Canada, and we are expecting their delegates in Toronto, March 31, 1962

It is not possible to send the agenda to all the new members enrolled in this month. However, we expect them as much as possible to be present at the meeting.

This is a great effort, let's all put our shoulders to the wheel, and be active members of the Salem Christian Sanitarium Association.

J. VanHarmelen
R.R. 2, Whitby, Ont.

Ingezonden:

Het Dilemma der "Neutraliteit":

Slechts één antwoord mogelijk

②

VERDEDIGING DOOR DE BOARD VAN DE "NEUTRALE" VAKBEWEGING

Nadat de Board uiteengezet heeft dat een organisatie, die zich in de praktijk onderwerpt aan de Bijbel, het voor sommigen onmogelijk maakt om zich daarbij aan te sluiten, begint zij met de verdediging van de "neutrale" vakbeweging. En zij gebruikt daarvoor twee merkwaardige argumenten. In de eerste plaats stemt de Board toe dat ook tegen de z.g. neutrale union wel gewetensbezwaren zouden kunnen worden ingebracht. Kennelijk heeft zij iets van haar eigen tweeslachtigheid aangevoeld, want ze schrijft letterlijk: "It may be argued that in one sense the same argument would apply equally to all trade unions, for there will always be persons, who, because of their particular creed, will have conscientious objections to joining a "neutral union"." Maar, vervolgt zij . . . 'it does not appear, however, that such persons would be in any different position than persons, who, because of their faith, object to receiving blood transfusions or to joining the armed services . . ." Met andere woorden, zij die gewetensbezwaren hebben tegen de "neutrale" union worden hier vergeleken met groepen, zoals Jehovah's Witnesses en Doukhobors. Doch dit is toch wel een bijzonder minderwaardige methode van argumenteren. Het is wel gemakkelijk om met dit soort vergelijkingen te werken, doch wat heeft de Board hiermee eigenlijk bewezen? Immers niets anders, dan dat zij geen enkel deugdelijk en op de zaak betrekking hebbend argument kon vinden, hetgeen een bewijs is van haar zwakheid en partijdigheid. Want wat is het verband tussen genoemde drie groepen, anders dan dat ze alle drie tot een minderheid behoren? En hebben minderheden dan geen recht van bestaan meer in Canada? Bovendien heeft een lichaam zoals de O.L.R.B. dat zich uitsluitend met arbeidszaken mag bezig houden geen enkele bevoegdheid of competentie om zich uit te spreken over groepen, die bezwaren hebben tegen bloedtransfusie of militaire dienst, laat staan om zich daarover op laatdunkende wijze uit te spreken. (letterlijk doet ze dat ook niet, doch de geest van de door de Board gebezigde taal laat ons niet in het duister omtrent haar mening in dit opzicht)*.

In de tweede plaats oordeelt de Board dat er eventueel personen zouden kunnen zijn (b.v. Joden) die zich, vanwege hun geloofsovertuiging, onmogelijk bij de C.L.A.C. zouden kunnen aansluiten. Maar in het geval van de z.g. neutrale union wordt de zaak ineens *omgekeerd* en schrijft de Board het volgende:

"If on account of certain precepts of their creed certain persons were dissuaded or excluded from joining a "neutral trade union", the rules of membership or practices of which did not purport and were not designed or calculated to select them for unequal treatment on the basis of their creed, it is difficult to conceive how such a "neutral union" could be considered guilty of discrimination".

M.a.w. de regelingen betreffende het lidmaatschap en de praktijken van een "neutrale" vakorganisatie zijn, in de opinie van de Board, niet bedoeld, noch ook opgesteld of berekend om eventuele bezwaarden op voet van ongelijkheid te behandelen voor wat betreft hun geloof.

Het opvallende en tevens bedenkelijke feit doet zich hier voor, dat de Board eerst eventuele *bezwaarden* (niet-christenen) in bescherming neemt tegen een christelijke organisatie, maar onmiddellijk daarop de niet-christelijke organisatie beschermt tegen christenen, die op hun beurt *daartegen* bezwaren hebben. Deze plotselinge positieverandering bewijst dat de Board met twee maten meet en maakt haar ongeschikt tot het vellen van een onpartijdig en rechtvaardig oordeel.

Deze tweeslachtige houding is het gevolg van het standpunt der Board dat op het publieke terrein van het leven, zoals b.v. de vakbeweging, de autonome redelijke *mens* bepaalt wat goed is en wat niet; dat hier slechts de z.g. universele en noodzakelijke waarheden der Rede gelden, terwijl zij, die de Christelijke grondwaarheden van Schepping, Zondeval en Verlossing door Jezus Christus belijden, het etiket van "sectarisch" en "abnormaal" ontvangen.

Maar hier rijst de vraag: "Wie geeft de O.R.L.B. het recht om aldus te oordelen?" Immers, *de humanistische leer van de souvereine Rede* is ook niet meer dan een *geloof, één van de vele religieuze overtuigingen.* De Board werd door *die* overtuiging gedreven in het nemen van haar beslissing, nam dus zelf een sectarisch standpunt in en diskwalificeerde hiermede zichzelf.

Dit komt eveneens duidelijk naar voren, waar de Board schrijft:

"The freedom which people claim for themselves to believe in any religion or no religion, or to belong to any faith or to none, makes it impossible in our democratic and multi-religious society for one faith to obtain a monopoly on this freedom."

Dit is een prachtige uitspraak. Doch de Board handelt in strijd met haar eigen woorden door aan organisaties, die gedreven worden door *één* bepaalde geloofsovertuiging (onder de dekmantel der neutraliteit), een absoluut monopolistische positie toe te kennen.

Gods Woord leert ons duidelijk, dat neutraliteit onbestaanbaar is; men is vóór of tégen de Christus. Duidelijk blijkt dit uit de praktijken van de z.g. neutrale unions. Er zijn Amerikaanse en Canadese unions, die berucht zijn om hun machtsmisbruik, hun dwangmethoden, hun corruptie en terreur. Toch worden de vele unions, die zich hieraan schuldig maken, in Ontario als bona fide vakorganisaties erkend en discrimineren zij, naar de mening der Board niet. De "neutrale" vakbonden, gesteund door de wetgeving en de Labour Relations Board, stellen zich op het arrogante standpunt dat men tegen hen nu eenmaal geen bezwaren KAN hebben.

Het moet een ieder van ons duidelijk zijn dat de Board, die de C.L.A.C. afwijst op grond van discriminatie, hier zichzelf schuldig maakt aan de meest ergerlijke vorm van discriminatie. Discriminatie tegen de christen, maar bovenal discriminatie tegen de Christus. De consequentie van de gedachtengang der Board vormt een ernstige bedreiging van onze vrijheid. Het gaat hier immers niet om enkele zakelijke aangelegenheden, doch om de menselijke verhoudingen in het arbeidsleven. Het betreft hier mensen die geschapen zijn als beelddragers Gods. Fundamentele begrippen, zoals wet, orde, mens, verantwoordelijkheid, vrijheid en recht staan hier op het spel. Men moet wel erg naïef zijn om dit te ontkennen. Wij hebben toch het recht om over deze begrippen met anderen van mening te verschillen? Juist omdat deze begrippen fundamenteel zijn, aarzelen we niet om ze religieus van aard te noemen. Ten diepste gaat het hier om de vrijheid van godsdienst. Het heeft geen zin om die vrijheid met plechtige woorden te verankeren in de grondwet of de "Bill of Rights", wanneer ons de gelegenheid niet wordt gegeven om die vrijheid ook werkelijk te *beleven.*

Ter verduidelijking willen wij hier nadrukkelijk vermelden dat het ons niet te doen is om de liberalistische vrijheid van de "vrije" mens, doch een vrijheid die alleen echt is in gebondenheid aan Gods Woord. Dus een vrijheid die ons in de gelegenheid stelt om in gehoorzaamheid aan God te leven en te werken.

Een regering die ons wil voorschrijven wat wij, op grond van haar humanistische levensbeschouwing, voor waarheid hebben te aanvaarden bevindt zich op een hellend vlak. Een volk, dat het gevaar van dit verschijnsel niet meer onderkent, werkt mede aan zijn eigen ondergang. Het gaat hier om de vraag: "Wat dunkt u van de Christus?" De Christus voor Wien geen plaats is in de wetgeving van Ontario, zomin als destijds in de herberg.

Wij leven in een crisistijd. Onze tijd wordt wel genoemd de tijd van de revolutie. We zien dat de mensheid allerwege in doodsnood verkeert, omdat men meent het zonder God wel te kunnen stellen.

Ook wij als christenen doen de dingen vaak gebrekkig en we maken vele fouten. Nochtans mogen en moeten we getuigen van de verlossing en heerlijkheid in Christus, waarvan God in Zijn Woord spreekt, ook voor de samenleving in al zijn schakeringen.

We hebben getracht onze lezers een inzicht te geven in 't probleem van de C.L.A.C. We zijn er ons van bewust dat er ook onder ons zijn, die menen dat de O.R.L.B. niet anders kon handelen op grond van de bestaande wetgeving. We zijn het niet met hen eens. Wel menen wij dat de Board ons een dienst heeft bewezen, door zo duidelijk haar standpunt uiteen te zetten, iets wat zij voorheen niet deed. De kaarten liggen nu open en duidelijk op tafel.

Het beginsel van de neutraliteit, waarop de beslissing van de Board gegrond is, is een mythe gebleken. Een mythe die de Board in een moeilijk parket heeft gebracht, waardoor zij gedwongen werd om in allerlei conflicten en tegenstrijdige argumenten een uitweg te zoeken. Een uitweg die zij niet gevonden heeft.

De vraag rijst: "Wat nu?" De strijd opgeven en het hoofd in de schoot leggen?" Er is slechts één antwoord mogelijk, namelijk dat van Nehemia:

"De God des hemels, Hij zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen ons gereedmaken en bouwen".

Wij moeten alle mogelijke legale wegen bewandelen om in de bestaande toestand een keer te brengen. Stappen hiertoe zijn reeds ondernomen van de zijde der C.L.A.C. Verschillende Canadese personen en groepen van personen hebben ons hun hartelijke hulp en medewerking toegezegd en verschillenden hebben dit reeds met de daad bewezen.

Maar een eerste vereiste is, dat wij *gezamenlijk* de schouders zetten onder dit werk.

H. Antonides
E. VanderKloet

* Om misverstand te voorkomen, willen wij opmerken dat wij het oneens zijn met hen die gewetensbezwaren hebben tegen bloedtransfusie of militaire dienst.

De Technicus, Ambtsdrager in de Techniek....

door P. W. Postema, Ing.

In een artikel "Bijbel en techniek", opgenomen in de nrs. 502 en 503, Juli 1961 van "Calvinist-Contact", is gesteld dat de technicus als zodanig, ambtsdrager behoort te zijn.

Overeenkomstig antwoord 32 van de Heidelbergse Catechismus*) wil dit zeggen dat de technicus:

1e als *profeet:*
God belijdt als de Schepper-Wetgever van het technische, Die op Zijn tijd de mens roept, bekwaamt en leidt tot de onthulling van de technische mogelijkheden, naar Zijn bestek;

2e als *priester:*
met al zijn gaven van theoretische en praktische aanleg en met zijn hart, zich geeft aan de opdracht, de techniek zinvol te ontplooien, teneinde daarin zichzelf Christus te offeren;

3e als *koning:*
in al zijn technisch bezig zijn, met een vrij geweten strijdt tegen de zonde, een techniek die de van God bevolen orde negeert, èn tegen de duivel, die de techniek, meer dan wel onderkend wordt, gebruikt om te verleiden.

Hieronder wordt deze beknopte omschrijving van de ambtsopdrachten in afzonderlijke hoofdstukken enigermate uitgewerkt, om een basis te leggen voor een dieper gaande diskussie.

I. PROFEET ZIJN IN DE TECHNIEK

En Noach deed het; geheel *zoals God* het hem *geboden had*, deed hij. Gen. 6:22

Gij (Mozes) zult het (heiligdom) maken *overeenkomstig* al les *wat Ik U toon*, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei. Ex. 25:9

En Mozes zag al het werk, en zie, zij hadden het gemaakt *zoals de Here geboden had;* zò hadden zij het gemaakt. Ex. 39:43

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, (zelfs) de Zoon kan *niets* doen *van Zichzelf, of Hij moet* het *den Vader zien doen;* want wat Deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo. Joh. 5:19

Natuur en techniek zijn onderscheiden.

De natuur is zonder meer door God gegeven, is er onafhankelijk van 's mensen toedoen. God als Schepper van de natuur stelt ook haar ordeningen vast.

Door bewerking van natuurzijden van de werkelijkheid in de techniek, komen de technische dingen en feiten tot stand. Zij hebben in tegenstelling met de natuurdingen en -feiten, die rechtstreeks van God komen, de mens als middelaar, zaakbezorger. Deze voegt de technische objecten en verschijnselen als radikaal nieuwe aan de krachtens de schepping bestaande toe.

Dit onderscheid belet dat het belijden van God als Schepper van de natuur en als haar Wetgever, samenvalt met een dergelijk belijden in betrekking tot de techniek.

Niettemin geloven wij dat er in deze wereld niets tot stand komt buiten de voorzienigheid en de regering, de ordinantie Gods.

Wij geloven dat krachtens schepping het materiaal dat de technikus gebruikt naast o.a. fysische en chemische eigenschappen, tevens de eigen-aard-igheid bezit om er op bepaalde wijze b.v. gebruiksvoorwerpen, gereedschappen, werktuigen, machines van te kunnen maken.

Door bewerking van natuursteen ontstaat de stenen bijl, door het uithollen van een boomstam, het vaartuig.

Nadat de eigenschappen van het vuur zijn ontdekt, leert men hoe uit ijzererts het zwaard gemaakt kan worden.

Er zijn wel oorden, waar men het
zilver te voorschijn brengt,
en plaatsen, waar men het goud
wast;
IJzer wordt uit de grond gehaald,
en steen smelt men tot koper.
De mens slaat zijn hand aan het
harde gesteente,
hij woelt de bergen om, van hun
wortel af;
in de rotsen houwt hij gangen uit,
en allerlei kostbaars ziet zijn oog;
de bronnen der stromen damt hij
af,
en hij brengt het verborgene aan
het licht.

Job 28

Door te leren hoe van natuurkrachten, als die van water en wind, gebruik gemaakt kan worden, wordt de bewerking die nodig is om het technische produkt te verkrijgen, en allerlei andere arbeid te verrichten, gemakkelijker en effektiever.

Dan blijkt de natuur naast de grondstofen de energie te leveren om technische dingen voort te brengen, deze zelfstandig arbeid te laten verrichten en technische feiten tot stand te brengen.

Dank zij de ontwikkeling van de kerntechniek blijkt in onze tijd zelfs elke stof in beginsel zowel grondstof als energie-bron te zijn.

De mens treft deze hebbelijkheid, vermogens aan. Hij voegt ze niet aan de materie toe, doch ontdekt ze. Hij moet wat voor handen is bewerken, schikken, ordenen om het technische aan de werkelijkheid toe te voegen.

Het desbetreffende vóór-beschikt zijn van de natuurzijden van de werkelijkheid, blijkt ont-dek-, onthulbaar te zijn. Het technische moet uitgevonden en gemaakt, gevormd worden.

Het potentieel, specifiek technisch wetmatige is voor de mens kenbaar en als zodanig een te formuleren regelmatigheid.

En God droeg de mens op en rustte hem met onderscheiden gaven toe om hiermede bezig te zijn.

Eeuwen zijn verlopen eer de mens inzicht verkreeg in bovengenoemde stand van zaken, scheppings-ordeningen.

De natuur- en wiskunde moeten vergevorderd, de waardering en de houding van de mens tegenover de natuur en de cultuur van allerlei spekulaties gezuiverd zijn, voordat er sprake kan zijn van technische ontplooiing. Aan bepaalde maatschappelijke en ekonomische voorwaarden en behoeften moet, zoals achteraf te konstateren is, voldaan zijn om eindelijk het huidige stadium te bereiken waarin de techniek een levensbeheersende factor is.

Vele volken met onderscheiden kultuur-patronen heeft God daaraan laten meewerken.

In feite heeft men dan te maken met wat de in de geschiedenis, onder Gods leiding, ontwaakte, verlichte mens met Gods gaven ten aanzien van het technische heeft gedaan. Als profeet heeft hij dan allereerst, om zo te zeggen, achter de schermen gekeken.

Hij zag in zijn fantaseren, dat van technische aard was, het wiel, maakte het. Evenzo de wagen die hij door het dier liet voortbewegen.

Hij ontdekte op een weg vol verrassingen, met langdurige stilstand soms, en begon vaste en vloeibare brandstof te winnen, leerde de energie ervan omzetten in beweging, konstrueerde de lokomotief, de auto en bouwde de machine hal.

Hij kwam er achter hoe men zich met een vliegtuig of -machine in de lucht kan verplaatsen. De wetten die hiervoor gelden was hij, door af te zien van het vliegen zoals vogels dit doen, op het spoor gekomen en hij slaagde erin dingen te maken met eigenschappen of strukturen waardoor "vliegen" mogelijk werd.

Hij leerde op "onnatuurlijk" grote afstand "horen, "zien, "besturen", liet een machine "rekenen, "denken", de grondslagen opsporen voor beslissingen, die het ingrijpen van overheden voorkomt b.v.

Zo werkt de profeet-technicus er aan mee dat de rijkdom van de schepping wijder en dieper ontsloten wordt.

Het wordt duidelijker dat tussen wat God gemaakt heeft en de mens leerde maken, verbanden liggen die als wetten fungeren, waarvan er steeds meer ontvouwd en ontsloten worden.

Naarmate het technische ding "het doet" wordt dit fundamentele verband "verstaan" en de struktuur van technische dingen en feiten gerealiseerd.

Het technische beantwoordt dan aan wat God eenmaal als orde stelde en nog steeds als technische struktuur onderhoudt.

Wel is hierbij bijzonder dat voor het ene technische probleem, blijkbaar onderscheiden, althans gevarieerde technische oplossingen mogelijk zijn. Eén bepaalde daarvan kan hier en nu de voorkeur verdienen boven een andere.

In zoverre bezit de mens een grote mate van wijsheid. Hij kan en mag varianten tegen elkaar afwegen. Dit houdt tevens in dat meer of minder geslaagd, ingewikkeld, kostbaar, duurzaam of ook in verband met voorhanden mogelijkheden dan wel bereikte graad van technische ontwikkeling, het verband gekend en gelegd wordt tussen wat God als wet stelde en de struktuur van het door de mens gemaakte technische ding of tot stand gebrachte technische feit.

Het is de rijkdom van de mens dit verband te mogen opsporen, in wetenschappelijke zin, in het ontwerp te omschrijven en in de werkelijke dingen en feiten te doen fungeren.

Als profeet, hetzij hij het erkent of niet, mag hij Gods geheimenissen leren kennen en met zijn werkstukken daarvan in steeds ruimere mate vertellen.

(wordt vervolgd)

*) vergelijk Calvijn in zijn Catechismus, 6e afdeling.

Inspectie van "Private Schools"

WAT GAAT ER IN ONTARIO GEBEUREN?

De regering van Ontario heeft een wetsontwerp ingediend, waarbij zogenaamde "private schools" aan registratie zullen worden onderworpen. Hieronder vallen dus ook onze christelijke scholen.

De wet, die in feite een aanvulling is van de Department of Education Act geeft de Minister bovendien gevoegdheid deze scholen voortaan te doen inspecteren.

De voorzitter van de Ont. Alliance of Christian Schools, Rev. H. A. Venema, heeft ter zake een onderhoud gehad met de assistant superintendent voor elementary education van het Ont. Department. Daaruit bleek, dat hoewel de wet nog slechts de "first reading" heeft gehad, men wel verwacht, dat zij aangenomen zal worden.

Hoe de wet uitgevoerd zal worden is momenteel nog niet bekend; evenmin kan nu reeds gezegd worden of school-registratie en -inspectie zal inhouden een mogelijkheid voor certificatie van onderwijzers aan christelijke scholen. Men verwacht dat de laatste bebehandeling in de Commons eind April zal plaats hebben.

Wij laten hieronder de tekst volgen van de wet zoals deze bij de Commons is ingediend:

BILL 33 1961-62

AN ACT TO AMEND THE DEPARTMENT OF EDUCATION ACT

Her Majesty, by and with the advice and consent of the Legislative Assembly of the Province of Ontario, enacts as follows:

1. Section 1 of The Department of Education Act is amended by adding thereto the following clause:

(cc) "private school" means a school at which instruction is provided at any time between the hours of 9 a.m. and 4 p.m. on any other than a school holiday for five or more pupils of compulsory school age, whether or not instruction is also provided for pupils of other ages, in any of the subjects of the elementary or secondary school courses of study, except a school operated by the Government of Ont. or by an elementary or secondary school board or a board of education.

2. The Department of Education Act is amended by adding the following section:

19—(1) No private school shall be operated in Ontario after the first day of September, 1962 unless it is registered in accordance with this section.

(2) Every private school shall be registered with the Dept. on or before the 1st day of September in the year 1962 and on or before the 1st day of September in each year thereafter.

(3) Application for registration shall be in such form and with such particulars as the Minister may require.

(4) Where a private school is operated in contravention of subsection 1,

(a) all persons concerned in the management of such school are severally guilty of an offence and on summary conviction are liable; or

(b) where the school is operated by a corporation, the corporation is guilty of an offence and on summary conviction is liable,

to a fine of not more than $25.00 for every day such school is operated in contravention of subsection 1.

(5) The principal, headmaster or person in charge of a private school shall make a return to the Department furnishing such statistical information regarding enrolment, staff, courses of study and other information as and when required by the Minister, and any such person who fails to make such return within sixty days of the request of the Minister is guilty of an offence and on summary conviction is liable to a fine of not more than $100.00.

(6) The Minister may direct one or more school inspectors to inspect a private school, in which case each such inspector may enter the school at all reasonable hours and conduct an inspection of the school and any records or documents relating thereto, and every person who prevents or obstructs any such entry or inspection is guilty of an offence and on summary is liable to a fine of not more than $200.00.

(7) The Minister may, on request of any person operating a private shool provide for inspection of the school in respect of the qualifications of the teachers and the standard of instruction in the subjects of grades 11 and 12 of the course leading to the secondary school graduation diploma and may determine and levy a fee for this service.

(8) Every person who knowingly makes a false statement in an application for registration or an information return under this section is guilty of an offence and on summary conviction is liable to a fine of not more than $200.00.

3. This Act comes into force on the day it receives Royal Assent.

4. This Act may be cited as The Department of Education Amendment Act, 1961-62.

Ambonezen en hun kinderen

Het mooie werk van "Tante Klaske" in Friesland

Een lezer zond ons een knipsel uit "Trouw" van 10 Februari jl., dat wij hier in zijn geheel overnemen.

Vraag aan de Ambonese kinderen uit de barakken in Gaasterland en Fochteloo wie mejuffrouw Th. K. Kooistra is en hun donkere ogen zullen groot worden van verbazing: dat iemand dàt niet weet. Zij is immers "tante Klaske" en dat zegt alles. Want al woont tante Klaske tientallen kilometers ver van hun vandaan, de kinderen kennen deze blonde Friezin uit Leeuwarden allemaal en zij hen. Aan haar hebben ze nu al vier jaar achtereen een veertiendaagse vakantie in de hoofdstad te danken. Eens twee weken in een normaal Nederlands gezin, in een stenen huis te wonen, te kunnen spelen met andere kinderen, eens heerlijk verwend te worden, daar kijken de Ambonese kinderen al maanden tevoren naar uit. En dan zullen zij tante Klaske niet kennen, die helemaal in haar eentje deze vakantie voor zo'n 100 à 150 kinderen tussen 6 en 14 jaar organiseert.

EEN LUSTRUM

Ze is al weer druk bezig met de voorbereidingen voor de komende vakantie, een lustrum. Neen ze stippelt geen buitenlandse reisjes voor zichzelf uit. Voor haar zal het geen vacantie zijn. De enige week, die ze als corsetière in het jaar mag opnemen, offert ze op aan de kampkinderen. In die week haalt ze met autobussen de Amboneesjes op, ze bezorgt hen bij de pleegouders in de stad, de volgende dagen loopt ze opnieuw de pleeggezinnen af om te kijken of alles goed gaat. Dat is haar enige vakantie. Ze is er tevreden mee.

Waarom maakt ze zich zo druk voor die kinderen, zelfs zo dat de weinige vrije tijd die ze heeft, erbij inschiet? Al vele malen is het haar gevraagd. Soms door onvriendelijke mensen die zeiden: wat doen de Ambonezen hier, ze horen hier niet. Als mejuffrouw Kooistra dan antwoordde: ga eens in de kampen kijken, dan repliceerden ze met: daaraan hebben we geen behoefte.

Overigens stoort mejuffrouw Kooistra zich aan deze opmerkingen niet. "Het is gemakkelijk praten zo. Door allerlei politieke verwikkelingen zijn ze hier gekomen. Al meer dan tien jaar leven ze in kampen en als je weet hoe die er uit zien. Bij een onderzoek is gebleken, dat 49 van de 56 woonoorden in ons land onbewoonbaar waren. Toen ik dat hoorde, heb ik een fikse brief naar minister Klompé gestuurd en nu zijn er twee kampen opgeheven. Twee zijn er nog over: het Mohammedaanse in Gaasterland, het protestantse in Fochteloo."

De blonde, struise Friezin vertelt, dat ze wel eens huilend is weggelopen uit een kamp, zo verschrikkelijk was de huisvesting daar van de meestal zeer talrijke gezinnen. Een pleeggezin, dat eerst beslist niet van een pleegkind voor de vakantie wilde horen, kwam daarop terug, toen het de barakken met de kleine kamertjes had bezocht. "Ik wist niet, dat het zo erg is, dit werk is heel nodig," zei de man tegen mejuffrouw Kooistra.

CHRISTENPLICHT

Het is inderdaad nodig. Niet omdat de Ambonezen zo'n behoefte aan medelijden hebben. Voor de meeste kinderen is Nederland geen vreemd land. Het is echter nodig, dat vooral de Ambonese jeugd deel krijgt aan de Nederlandse samenleving, waarin ze misschien wel altijd zal moeten blijven. De bewoners van de kampen leven zeer eenzaam, contact met de Nederlanders is er niet.

Eens zullen de kampen worden opgeheven. De Ambonezen zullen een eigen gezin stichten en ze zullen dan moeten leren, hoe een Hollands gezin in elkaar zit. Mejuffrouw Kooistra heeft nog meer redenen. "Ik kan best begrijpen, dat deze mensen naar hun land terug willen, vooral de Mohammedanen, die hun godsdienst in ons land haast niet kunnen belijden. Op hun sabbath, vrijdags, moeten de mannen werken. Het klimaat ligt hen ook niet. Dan is het toch niet meer dan onze christenplicht die mensen een steuntje in de rug te geven, zodat ze zich thuisvoelen in het land, dat hun mannen en vaders altijd hebben gediend. Je kunt niet doen alsof er geen woonoorden zijn, je moet niet neutraal blijven, dan ga je pas leven. Ik ben ontzettend van deze mensen gaan houden."

NIET DE DUPE

Al heel lang heeft mejuffrouw Kooistra voor de Ambonezen gewerkt, o.a. voor de stichting Door de Eeuwen Trouw. Vijf jaar geleden kwam ze in contact met het vakantiewerk. Er waren toen nog vier kampen in Friesland. Er bestond wel in Nederland een interkerkelijke commissie, die Ambonese kinderen zomers bij Nederlandse pleegouders onderbracht, maar in Friesland was dat nooit gelukt. Vijf jaar geleden was aan de Friese Amboneesjes ook een vakantie beloofd. Drie weken voordat ze zouden worden opgehaald, was er echter nog geen pleeggezin gevonden.

Mejuffrouw Kooistra hoorde hiervan. "Toen ben ik maar op pad gegaan, je kunt die kinderen toch niet teleurstellen. Zij mogen tenslotte niet de dupe worden van dwaze streken van oude mensen." Binnen drie weken had tante Klaske het voor elkaar: tachtig Amboneesjes waren in Leeuwarden welkom.

"Dat is eens maar nooit weer," dacht een oververmoeide tante Klaske na deze vakantie. Ze was overspannen en toen kwam daar die hele organisatie nog bij. Je moet het toch weer doen, zei een predikant tegen haar. En ze deed het. Dit jaar zal ze voor de vijfde keer de gezinnen in de kampen langsgaan en de kindernamen noteren. Ze zal weer voor pleegouders zorgen, ze zal de kinderen weer halen en brengen en ze zal opnieuw zien dat de vervoerskosten (f 500) en andere kosten (f 200) bij elkaar komen.

Al dit werk geschiedt pro Deo. Mejuffrouw Kooistra heeft wel veel medewerking ondervonden van de kerken en de pers. Dit jaar wil ze nu eens niet bij de kerken aankloppen. Ze is onvermoeibaar. Met kleurendia's af te draaien en te vertellen over dit werk voor vrouwenverenigingen probeert ze nu het geld bij elkaar te krijgen. Deze eenvoudige 35-jarige Friezin, die zelf hard voor haar dagelijks brood moet werken, schroomt geen moeite voor de Ambonese kinderen en hun ouders. "Het is moeilijk hun hart te winnen, maar als je dat hebt, bezit je het ook voor goed." Tante Klaske heeft in ieder geval het hart van de Ambonezen in Friesland gewonnen.

ERBIJ HOREN

Zelf beleeft ze er veel genoegen aan. Ze ziet immers hoe de kinderen die veertien dagen uitlogerengaan op prijs stellen. Ze leven er op en hun ouders zijn bijzonder dankbaar. Ze krijgen het gevoel er weer een beetje bij te horen. Er ontstaan allerlei contacten tussen de pleegouders en de Ambonese ouders, die zich daardoor niet meer zo verlaten voelen. Dat is ook de bedoeling van het werk van tante Klaske.

Ze kan o zo boos worden als ze hoort, dat er 'n protestantse school in Friesland bestaat, die geen Ambonese leerlingen wenst. "Waar blijf je dan met je christendom?"

Tante Klaske kan echter ook heel blij kijken, bijvoorbeeld bij het doorbladeren van haar foto-album: allemaal foto's van de kampkinderen, die een heerlijke vacantie elk jaar weer krijgen. Hoe die kinderen dat zelf vinden, wie de foto's ziet, behoeft dat niet te vragen. Eén reactie willen we noemen, van een klein Ambonees meisje, dat in gebrekkig Nederlands schreef:

"Mijn vader en moeder zegt van hartelijk bedankt van oom en tante. Wij kan u niets geven, maar God zal u geven veel dan wij geeft en God zal u zegen met u heel gezin."

Stel nu eens, dat vijftig abonnees van Calvinist-Contact ons één dollar stuurden, dan zijn al bijna vijftig procent van de kosten van "tante Klaske" gedekt. Wie voelt er voor? Wij zullen het totaalbedrag dan aan mej. Kooistra doorzenden.

Red.



Kerkdienst

Het is twee uur in de namiddag, en in het tehuis voor Ouden van Dagen begint wat leven in de brouwerij te komen. Het is er een uur erg rustig geweest, de meeste bewoners hebben een middagdutje gedaan, hetzij in bed, of dommelend op een stoel, maar nu klinkt overal gerucht achter de deuren van de verschillende kamers. Het is zondag, en over een half uur komt een dominee van een der kerken uit het dorp om de kerkdienst te leiden. Het geeft elke week weer een beetje een plezierige spanning. immers, sommige dominees brengen een koor of een koortje mee, en dat verhoogt altijd de plechtigheid. In de rechtervleugel van het gebouw, waar de mannen wonen, brengt niet iedereen zich in gereedheid. Mr. MacDonald draait zich nog eens op zijn andere zij, hij beroemt zich er op dat hij van z'n hele leven nog geen voet in een kerk heeft gezet, dus waarom zou hij nu gaan, nu de kerk toch eigenlijk bij hem aan huis komt. Nu ja, hij is een poosje naar de zondagschool gegaan, maar dat was kinderwerk en bovendien moest hij van zijn ouders. De wekelijks terugkerende kerkdienst in de grote zaal van het tehuis is hem een ergernis, immers, nu moet hij een vol uur wachten, voordat z'n beste vriend Stan Wilson weer een partijtje checkers met hem speelt. Dat doen ze getrouw elke dag om half drie, maar omdat Stan persé naar die dominee wil luisteren, wordt het Zondags altijd half vier voor ze beginnen kunnen, en dat brengt hun hele dagelijkse programma in de war. "Waarom moet Stan ook naar die kerk, hij heeft z'n hele leven al genoeg preken gehoord," denkt Mr. MacDonald onredelijk.

In de kamer naast hem steekt Mr. Heard nog een lekker sigaartje op. Met welbehagen proeft hij de heerlijke smaak, hij doet meestal 20 minuten met zo'n sigaar, dus dan kan hij nog mooi op tijd in de kerk zijn. Hij is al 91, maar niemand die hem dat aanziet, z'n ogen staan helder in zijn fijnbesneden gezicht, en z'n gestalte is nog kaarsrecht. Het recept voor een lang leven is volgens hem: Leef matig, vier elke Zondag als een rustdag, drink niet, maar rook elke dag. Of hij gelijk heeft is niet te bewijzen, maar het roken heeft hem in elk geval niet gehinderd. Hij heeft al verschillende malen geprobeerd om ook Mr. Macdonald mee te krijgen naar de kerkdienst, maar nog steeds zonder resultaat. Dit kan hem oprecht spijten, MacDonald wordt ook ouder, hij is weliswaar nog maar 80, maar het wordt toch tijd dat hij ook eens aan het leven hiernamaals gaat denken.

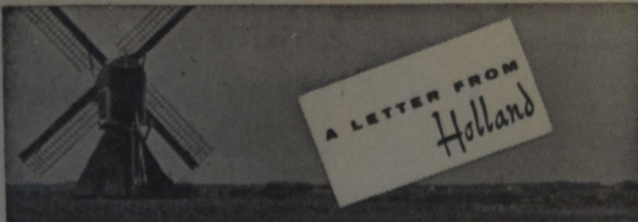
Aan de andere kant van het gebouw is het een geroezemoes van stemmen. Bijna alle dames gaan, als ze slecht ter been zijn komen ze in een rolstoel. Mrs. Richards maakt elke week weer zorgvuldig toilet. Ze trekt haar roodzijden jurk aan die zo mooi kleurt bij haar zilverwitte haar. Daarna poedert ze haar neus en werkt haar wenkbrouwen wat bij. Vervolgens kijkt ze nog even in haar tas of haar hymnboek wel present is, en dan gaat ze maar vast de lange gang door naar de zaal. Het is nog wel wat vroeg, maar dan kan ze mooi vooraan gaan zitten, want ze is wat hardhorend. Miss Wilcox, in de kamer tegenover haar, kan het wat vlugger. Op de tast haalt ze een kam door het haar, en haalt dan uit de bovenste lade van haar dresser haar hoed te voorschijn. Ze is wat excentriek, ze zal nooit vergeten om die hoed op te zetten als het kerk is. Vroeger, dat is nu al weer een jaar of acht geleden, ze was hier toen pas, toen trok ze er ook haar mantel nog bij aan. Maar dat bleek op de duur onpractisch, het gebouw is altijd goed verwarmd en dan kreeg ze het onder de preek soms wat benauwd. Maar die hoed blijft ze opzetten, ook al wordt ze er wel eens mee geplaagd.

Zo maakt een ieder zich gereed om het Woord te horen. Langzaamaan druppelt de zaal vol. De voorste rijen stoelen zijn al helemaal bezet. Tegen de zijmuren staan de rolstoelen met de mensen die niet goed ter been zijn. In een hoekje, dicht bij het raam zit Bessie al weer te knikkebollen. Er is niemand die haar Mrs. MacPherson noemt, de naam die haar rechtens toekomt, iedereen noemt haar Bessie. Boze tongen in het huis beweren wel eens fluisterend dat ze hier eigenlijk niet thuis hoort, ze is niet normaal, ook al doet ze geen vlieg kwaad. Maar ze schijnt rijke familie te hebben, misschien is het daaraan te danken dat ze hier woont? Ze zal geen kerkdienst overslaan, maar of ze er iets van begrijpt?

Opeens gaat er een verwachtingsvol geritsel door de zaal, de dominee is gearriveerd, en er blijkt ook 'n koortje te zijn. Haastig worden er wat stoelen bijgeschoven voor de koorleden, een meisje neemt plaats achter de piano, en de dominee vouwt de handen voor het gebed. Daarna wordt de eerste hymn opgegeven, de pianiste improviseert een kort voorspel en daarna zingt ieder: "Jesus keep me near the cross". De dominee heeft hiermee een goede keus gedaan, bijna iedereen kent het en kan meezingen. Ook Bessie beweegt haar lippen nauw merkbaar, wat leeft er achter haar doffe blik? Maken de woorden een vage herinnering in haar wakker, wie zal het zeggen? Na het gezamenlijk zingen geeft het koor een nummer ten beste. De voorzitter heeft "Onward Christian soldiers, marching as to war", gekozen, of dit lied nu wel zo heel toepasselijk is in deze omgeving komt niet bij hem op. Het koor kent deze hymn goed, en vooral de mannen kunnen het refrein mooi hard zingen en daar houden ze van. Er wordt overigens met overgave naar geluisterd, bij het refrein stampt een der hoorders steeds met zijn wandelstok op de vloer, terwijl de lippen van menige luisteraar meeprevelen. Daarna komt het hoogtepunt, de preek. De dominee leest een paar teksten voor uit de bijbel, en begint dan te spreken over "Medewerkers te zijn met Christus". Dezelfde preek zal hij vanavond houden in zijn eigen kerkgebouw, hij heeft een drukke week gehad, een collega was ziek, en dat betekende dubbel werk voor hem. Hij heeft dan ook beslist geen tijd gehad om nog een extra preek te maken voor vanmiddag, maar al pratende heeft hij even een wat onzeker gevoel te overwinnen. Heeft hij wel verstandig gedaan om juist deze tekst te kiezen? Deze mensen zijn aan hun levensavond gekomen, hij heeft zich dat in zijn studeerkamer niet gerealiseerd, maar nu hij deze gerimpelde gezichten ziet die naar hem opgeheven zijn voelt hij zich even onbehaaglijk. Kunnen deze mensen nog een taak in hun leven hebben? Het is ook de eerste keer dat hij in een tehuis voor Ouden van Dagen preekt, maar nu hij zichzelf hoort zeggen "We all have a task in life", komt hem dit haast ongepast voor. Maar hij kan er misschien straks nog een meer toepasselijk slot aan toe voegen. Mr. Heard drinkt zijn woorden gretig in. Zijn taak is om Mr. MacDonald nog eens mee te krijgen naar de kerkdienst, voelt hij. Miss Wilcox hoort niet veel van het gesprokene. Ze verlangt er naar dat het koor maar eens weer zal gaan zingen. Ze hoopt dat het zal zijn "Yes we gather at the river", dat is haar lievelingslied, en dan moet ze altijd een beetje huilen als ze dat zingt. Achteraan zitten Mr. en Mrs. Peters. Ze hebben elkaars hand vast, niemand die daar meer op let. Ze zijn twee jaar geleden hier in dit gebouw getrouwd, ze zijn allebei al in de zeventig en het is voor elk hun tweede huwelijk. Maar ieder kan zien dat ze heel gelukkig zijn. Opeens wordt de aandacht verstoord door wat gerucht bij de deur. Ieder rekt de hals, en zowaar, een klein hondje moet door de voordeur naar binnen gewipt zijn, en probeert nu de zaal in te lopen. Ieder lacht wat onderdrukt, en de dominee is even de kluts kwijt. Maar verder verloopt alles naar wens, en wanneer de dominee eindigt zingt het koor nog een nummer. Het vers "Abide with me" klinkt door de zaal, en al is het dan niet Miss Wilcox' lievelingslied, toch moet ze hier ook een traan om laten vallen. Na de zegen staan de koorleden op en willen vertrekken, maar zo laten de oudjes ze niet gaan. Verschillende mensen staan op en drukken de zangers de hand. "Thank you, thank you, it was lovely, may God bless you" klinkt het van alle kanten. "Please come again" voegt Mrs. Richards er nog aan toe. Ook de dominee wordt de hand geschud. Hij voelt zich beschaamd. Hoe dankbaar zijn deze mensen, en hij heeft in zijn hart deze extra dienst nog wel verwenst, omdat hij toch al zoveel te doen had. Maar waar zou hij meer gewaardeerd worden, vanmiddag hier, of vanavond in zijn eigen vertrouwde omgeving, waar kritische luisteraars hem nog wel eens op de vingers willen tikken?

Hij weet het niet, maar neemt zich voor om een volgende keer zich beter voor te bereiden. Deze mensen, ze leven zo beschut in hun eigen kleine wereldje, ze hebben hun leven gehad, maar ze hebben toch ook nog heel veel te geven in deze gejaagde tijd.

B. Hosmar



door Mej. Tjits Veenstra

Het lijkt alsof de winters in ons land steeds later beginnen. Vrijdag 9 Maart kwam er plotseling een einde aan een vorstperiode van 15 dagen en steeg de temperatuur tot 12 graden boven nul. Zondag regende het de hele dag, maandag ging die regen over in sneeuw en vroor het 's nachts. Dinsdagmiddag begon het opnieuw te sneeuwen en woensdagmorgen leek de Herenlaan precies een kerstkaart. De kinderen vinden het heerlijk. De tweeling, twee jongetjes van 5 uit onze straat met lange blonde meisjesharen, ravotten beneden mijn raam met een sleetje en maken veel lawaai. De post komt 'n uur later 's morgens en de Zeistenaren vinden het verschrikkelijk, want ze willen met hun voortuintje beginnen. Er ligt overal al mest op gestrooid en die moet er nu blijven liggen. Ook voor de mussen is het minder plezierig, ze zijn al aan het nestelen. Op het dak aan de overkant probeert er een tot zijn dakpan door te dringen, maar telkens als hij zich neer zet op de laag sneeuw op het schuine dak, verliest hij de grond onder zijn pootjes en zakt met sneeuw en al naar beneden tot de dakgoot. Hij tsjilpt er verontwaardigd bij en probeert het meteen opnieuw. De zon schijnt, de sneeuw vliegt van de takken en de balkonhekjes, ik heb mijn balkondeuren zelfs voor het eerst open staan en heb twee maal zo lang als anders in het zonnetje zitten koffie drinken, mijn geweten sussend met de overweging, dat het zo gezond is en dat er nog regendagen genoeg komen om de achterstand in mijn werk in te halen. Mijn beide parkieten zijn helemaal beduusd van het straatlawaai dat door de open deuren veel luider dan ze gewend zijn naar binnen dringt. Ze zitten heel stilletjes naast elkaar op een stokje en het vrouwtje probeert het gesjilp van de mussen na te bootsen.

Ik heb drie weken geleden namelijk twee parkieten van mijn broer overgenomen, die had er geen plaats voor , ze zaten in een heel klein kooitje, overdag op de vensterbank, 's avonds op de vloer. 't Is wel gezellig, maar 't zijn echte rabauwen, mijn kamer ligt vol veertjes en zaaddoppen. Hun huwelijk is, geloof ik, niet erg gelukkig. Ze vechten nog al eens. Maar als het vrouwtje bang wordt, zoekt ze troost bij het mannetje en gaat zijn kopje met haar snavel krauwen.

Nieuws is er in deze veertien dagen in ons eigen land weinig gebeurd. De kranten staan iedere dag vol over de vredesonderhandelingen tussen Frankrijk en Algerië, de bomaanslagen van de O.A.S., de ontwapeningsconferentie in Geneve, waarvan niemand iets verwacht, het landbouwcongres van de Sovjets in Moskou en over Nieuw Guinea natuurlijk.

De situatie in Nieuw Guinea schijnt minder gespannen. Minister Luns is zondag vroeger dan hij van plan was uit Tokio teruggekeerd. Zijn vliegtuig heeft een uur boven Schiphol gecirkeld, maar het kon niet landen vanwege de mist. Toen is het doorgevlogen naar Frankfort en heeft de stakkerd na alle vermoeienissen ook nog een lange autoreis van Frankfort naar Den Haag moeten maken. Maandag heeft het kabinet van 's morgens half elf tot 's avonds tien uur over de kwestie Nieuw Guinea vergaderd. De ministers hebben ondertussen wel geluncht en gedineerd. De staatssecretarissen Bot, Calmeyer, De Jong en Van Houten mochten ook bij de vergadering zijn en 's middags zijn de admiraals Pröpper en Brouwer geraadpleegd. Minister-president De Quay deelde na afloop mee, dat het kabinet unaniem zijn instemming heeft betuigd met het Amerikaanse voorstel tot het houden van een geheime Nederlands-Indonesische voorbespreking, zonder voorafgaande voorwaarden en in aanwezigheid van een onpartijdige derde. Het voornaamste doel van dit gesprek is: het opstellen van een agenda voor latere onderhandelingen. Men gelooft, dat Indonesië hiermee ook accoord is gegaan. Wij zullen momenteel geen militaire versterkingen naar Nieuw Guinea zenden, maar als Indonesië doorgaat met het nemen van agressieve maatregelen, zal het wél gebeuren.

De 52 Indonesiërs die wij bij het zeegevecht hebben gevangen genomen zijn zondag in Djakarta terug gekeerd. Ze werden daar als helden ingehaald, het hoofdkwartier van de Indonesische marine was versierd. De heer André Durand van het Internationale Rode Kruis reisde met hen mee, hij was erg tevreden over de medewerking die het bestuur in Nieuw Guinea hem had gegeven. Natuurlijk schreeuwde het publiek in Djakarta anti-Nederlandse leuzen.

Ons land heeft voor 1962 100 miljoen gulden beschikbaar gesteld voor de ontwikkeling van Nieuw Guinea. Het vorig jaar is men er met 'n tienjaren-plan begonnen. In 1970 moet het gehele ambtenarencorps uit Papoea's bestaan. De Papoea's zijn erg boos op de Amerikaanse minster Robert Kennedy, de broer van de President. Hij heeft na zijn bezoek aan Den Haag en Djakarta voor de Amerikaanse t.v. verklaard, dat de Papoea's achterlijk zijn en nog slechts 2 à 3 academisch gevormden hebben en dat de Indonesiërs van mening zijn dat zij krachtige juridische argumenten voor hun aanspraken op Nieuw Guinea kunnen aanvoeren. Acht leden van de Nieuw Guinearaad hebben bij President Kennedy geprotesteerd tegen deze kwetsende uitdrukkingen, zij zeggen dat het wel een advies lijkt om het Papoea-volk weg te vagen, zoals in de geschiedenis andere volken vrijwel weggevaagd zijn, omdat zij zó achterlijk waren, dat zij geen geweren en geen vuurwater kenden. Het percentage Papoea's dat kan lezen en schrijven is hoger dan in de meeste Aziatische landen, ook dan in Indonesië.

Volgens betrouwbare cijfers uit Hollandia, de hoofdstad van Nieuw Guinea, hebben meer dan 800 Papoea's een opleiding aan een kweekschool, ruim 300 Papoea's een medische opleiding, ruim 200 een andere voortgezette opleiding ontvangen. 1300 Papoea's studeren momenteel aan middelbare scholen in Nieuw Guinea, Nederland of de Fiji-eilanden.

De 62-jarige Vlielander P. A. Kroon is op 28 februari per bromfiets vertrokken naar Addis Abeba, de hoofdstad van Ethiopië, een tocht van 15.000 km heen en terug. De heer Kroon gaat ieder voor- en najaar, als de badgastendrukte op Vlieland voorbij is, op reis. In 1950 maakte hij fietstochten door heel Europa. In 1956 heeft hij zich een bromfiets aangeschaft, het vorig jaar is hij heen en terug naar Marokko geweest, de tocht duurde 2 maanden en kostte hem f 600.-. Hij slaapt in een tent, maar twee keer per week in een hotel, om zich eens lekker te kunnen wassen en scheren. Hij staat op bij zonsopgang en fietst per dag ongeveer 10 uur.

De prinsessen Beatrix en Margriet zijn naar het opera-bal in Wenen geweest. Irene zou ook mee, maar ze verzwikte de dag tevoren haar enkel bij het skiën. Margriet moest uit Montpellier komen, waar ze studeert. Ze miste haar vliegtuig, maar de piloot is voor haar nog even teruggevlogen.

De prijs van het varkensvlees is weer op peil. Vier weken geleden beloofde het produktschap voor vee en vlees een kwartje per kg toeslag, als de boeren hun geslachte varkens in lieten vriezen. Er zijn nu ongeveer 15000 varkens in koelhuizen opgeslagen. De eieren zijn na de oorlog nog nooit zo goedkoop geweest als dit voorjaar. De export-eieren brengen franco-grens f 7.15 per honderd stuks op. De voederkosten per ei bedragen 7½ cent. Er moet dus geld bij. De regering wil aan het eind van het jaar de prijzen van landbouwgronden vrij geven, maar de pachters behouden het voorkeursrecht. De prijzen zullen nu wel stijgen, maar de regering meent niet, dat dit de concurrentiepositie van de Nederlandse landbouwpositie zal aantasten.

Sjoukje Dijkstra is voor de derde keer Europees kampioene kunstschaatsen geworden. Ze versloeg haar Oostenrijkse rivale Regina Heitzer met een voorsprong van 65.9 punten. Men gelooft zelfs, dat ze kans maakt om wereldkampioene te worden. De wedstrijden daarvoor worden momenteel in Praag gehouden.

De politie heeft 3 mannen gearresteerd die er van worden verdacht zich als leden van de O.A.S. te hebben uitgegeven. De heer Tabak, een garagehouder werd op 18 en 19 februari opgebeld: U spreekt met de O.A.S. Is uw leven u f 15.-000 waard?" 's Avonds ging de telefoon opnieuw, de heer Tabak wist te bedingen, dat hij in 2 termijnen mocht betalen, hij moest de volgende middag f 7500 in een zandbak deponeren en als hij de politie waarschuwde, volgde er een bomaanslag. Hij waarschuwde de politie wel, merkte de bankbiljetten en legde ze in een zandbak. Na ruim een uur haalden drie kinderen hem er uit, ze gingen naar de Cineac. Maar toen de politie hen ondervroeg, bleken ze niets met de zaak te maken te hebben, ze hadden die enveloppe per ongeluk gevonden. 's Avonds belde de man van de O.A.S., waar het geld bleef. De telefoniste herkende de stem van een zakenrelatie. Hij werd opgepakt met nog 2 mannen die bij hem waren. Ze zijn later vrijgelaten. Hoe de vork in de steel zit, is nog niet bekend.



CANADA

Pas op voor Exploitatie

Indien U slechts korte tijd in Canada woont bent U misschien niet op de hoogte met bepaalde Canadese zakenmethoden.

Op crediet kopen kan zeer verleidelijk zijn. Wees zeker dat U de condities in een koopcontract volledig begrijpt. Indien U twijfelt omtrent de bedoeling van een bepaling vraag een verklaring aan een eerlijk en vertrouwd persoon, die goed Engels of Frans kent. Het is voorgekomen dat sommige nieuwkomers toestemden enorm hoge rente te betalen of contracten tekenden welke hen verplichtten veel meer te betalen dan zij dachten.

Indien U argwaan koestert ten opzichte van een zakentransactie, raadpleeg de ambtenaren van een vertrouwd kantoor, bijvoorbeeld een "Better Business Bureau". Zij beschikken over gegevens terzake van klachten tegen personen of bedrijven die verdacht worden van misleidende of oneerlijke zakenmethoden. U vindt het adres en telefoonnummer van het "Better Business Bureau" in Uw omgeving in het telefoonboek.

Indien U meent het slachtoffer van oneerlijke zakenmethoden te zijn geworden, neem dan contact op met de dichtstbij gevestigde ambtenaar van de Immigratiedienst of met een bestuurslid van b.v. een Nederlandse vereniging. Zij zullen gaarne proberen te helpen. Bedenk steeds dat *alle diensten verleend door het Departement van Burgerschap en Immigratie kosteloos zijn*. U bent niemand iets verschuldigd voor welk immigratiegeval ook dat U onder de aandacht van het Departement van Burgerschap en Immigratie wilt brengen. Er zijn ervaren ambtenaren om U te helpen. Hun diensten zijn gratis.

Ellen L. Fairclough

ELLEN L. FAIRCLOUGH
Minister van Burgerschap
en Immigratie.



Hi Neighbours!

Were you all set for Spring the way we were only to wake up the next morning to start shovelling snow? This time of the year we get a little too anxious and a good thaw sets our mind in the direction of the south side of the house to see if the tulip bulbs are coming up yet. Another nudge we always get when the seed catalogues are delivered. You can hardly wait for the robins to come around looking for worms. In case you are already planning your garden let me give you some very valuable advice which I found the other day. Be sure to plant the following in your spring garden:

3 Rows of Turnips:
- (1) "turn-up" for Church
- (2) "turn-up" to help your neighbour
- (3) "turn-up for community service.

3 Rows of Squash:
- (1) squash gossip,
- (2) squash hatred,
- (3) squash prejudice

3 Rows of Peas:
- (1) Prayer
- (2) Perseverance
- (3) Patience

This kind of sowing can do us all a lot of good, gardeners or non-gardeners.

It is always a mystery how some people have success with whatever they plant. They seem to breathe special oxygen in the direction of their plants. I have admired African Violets in many homes and after inquiring as to what special care the plants received, it is found that they treat them with less care than I do. One lady let me in on a secret for keeping African Violets clean and healthy looking. Cover the soil with some paper, turn the plant upside down and just douse it up and down in a pail of good suds. Rinse, let dry and your leaves look completely dustfree, green and healthy. Another neighbour gave me her secret method for fine results. Never touch a leaf with water. I have been advised to let no sunshine touch the leaves, another suggests only morning sunshine; whatever I try seems to have been the wrong thing, for I have some African Violets who suffer from anemia or too much sunshine or maybe not enough. They look at me accusingly from the window sill and refuse to bloom. People put flowering geraniums in their windows and they look lovely. Blooms, lovely colors, white, pink or red, with healthy thick foliage. I have a geranium too, it has one stem like a long spine with 4 or 5 sidearms. No bud, no flower, it gets taller and ganglier looking by the week.

I buy mums in a variety of colors and set them out in the garden. In no time the stems are covered with aphids and we spend more money on sprays and powder than the whole row is worth.

I bought roses for a special person who loves roses. Of the 6 bushes I planted, 2 proceeded to die very quickly, one turned to be a wild rose, so 3 were left, and I am glad to report they even had blooms.

Some folks with a green thumb as they are classed, have a wonderful talent of remembering the names and characteristics of flowers. They can roll them off their tongues as easily as I roll off a recipe for apple pie. I envy them. As you see, from this address — don't expect prize-wining dahlias.

Now to change the subject: Some time ago I wrote you about "Standard Sizes" for Children's Clothing. Well, I have good news to report. The Consumers Association of Canada sent me a special bulletin to announce that the under garments are now on sale. They are appearing in many stores. Look in mail catalogues for garments listed and for information on the new system. Specifications for 19 kinds of under garments have been completed and issued by the Canadian Government Specification Board and others are in various stages of work.

The success of the new sizing system will depend on whether or not mothers buy Children's Canadian Standard Size underwear. If you want to be able, in the future to buy all types of Children's Clothing made to standard size you must now start buying CSS undergarments. Retailers are awaiting consumers' response to the few garments now available. This kind of sizing, based on body measurements is sensible, logical and reliable. It will save us frustration, time and often money.

The C.S.S. does not refer to quality and may appear on a very expensive garment or a very inexpensive article of clothing.

The stores where you will find C.S.S. undergarments now are:

Mail Order Catalogues of the T. Eaton Co. and Simpson Sears Ltd., Stores of the T. Eaton Co. and Simpson Sears Ltd., Wood Bros. Co. Ltd. Halifax carry a few garments.

Caplan's Ltd. Ottawa have quite a few in stock. C. J. Eames & Sons Ltd., Hamilton have a complete range of children's underwear, Virene's Ltd., Saut Ste. Marie are making plans to obtain them as soon as possible. Other stores from coast to coast will be featuring them as soon as they are available.

Just to refresh your memory on what Standard Sizes means: It is the new system of measuring a child's body in order to have the correct size for his height and build. As not all age groups are similar in size this has up to now caused a great deal of confusion when ordering clothing by catalogue or phone. Tables are given at the stores to acquaint you with the new system.

The board of our Consumers Association of Canada deserves a vote of thanks for this achievement.

You've all read a great deal about the Uninspected Meat question. Meat which is unsafe has in some instances been sold for human consumption. The C.A. of Canada has worked very hard to insure the safety of our meat buying by urging the Minister of National Health and Welfare to stop this trade. Charges have been laid in Toronto recently as well as in Ottawa against a number of dealers in dead animals. C.A.C. shall continue to work for the uniform inspection under the Federal Meat Inspection Act of all meat sold as food in Canada.

Happy Spring time to you all

from Your Neighbour

Mest gereed voor gebruik in 1 maand

Gillett's Lye bespoedigt het proces van mest materiaal in vruchtbare mest binnen een maand. Hieronder volgt hoe U dat kunt doen: Hoop afval materiaal zoals stro, onkruid en maiskolven op in een kuil totdat het ongeveer 2 voet diep is. Drenk het materiaal met Lye oplossing door de inhoud van een blikje Lye op elke emmer water, die men nodig heeft, op te lossen. Plaats een 5 inch dikke laag aarde over het gedrenkte materiaal, voeg vervolgens een nieuwe laag van 2 voet mest materiaal daaraan toe en drenk het opnieuw met de Lye oplossing. Gaat zo door met om en om leggen van lagen aarde en mestbestanddelen totdat het opgeruimd is. Na een maand tot rijpheid te zijn gebracht kan de massa worden gebruikt als vruchtbare mest.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We are very thankful to our Covenant God and happy that we may announce the birth of a son

JAMES ANDREW

and a brother to Catharina, Wim, Maureen, Helena, Margaret, Alice and Christine.

Mr. & Mrs. A. C. Pelkman.

456 Gibson, St.
Fredericton, N.B.
March 17, 1962.

Wtih gratitude in our hearts we announce that the Lord has entrusted to our care a baby boy. We call him

HAROLD RUDOLPH

March 13, 1962.

Mr. and Mrs. B. Van Huis.
34 Malton Dr., Hamilton, Ont.

Op 6 April 1962 hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

GIJSBERTUS VAN LEEUWEN
en
ANTJE VAN LEEUWEN—ALBLAS

de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Wilnis (Nederland):
C. Van Leeuwen.
A. Van Leeuwen—Van der Blom.

Winnipeg, Man.:
G. De Rooy.
W. De Rooy—Van Leeuwen.
T. Van Leeuwen.
D. Van Leeuwen—Van Dongen.
G. Van Leeuwen.
A. Van Leeuwen—Wiersema.
T. De Lege.
W. De Lege—Van Leeuwen.
K. Van Heyst.
J. Van Heyst—Van Leeuwen.
H. Van Leeuwen.
D. Van Leeuwen—Brakel.
J. Van Leeuwen.
N. Van Leeuwen—Van Nus.
R. Van Leeuwen.
En 30 kleinkinderen.

800 Prince Rupert Ave.
Winnipeg 15, Man.

Zo de Here wil, hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

GERRARD WILLEM HOFTYZER
en
ALEIDA HOFTYZER—VELDHUIS

op 31 Maart 1962 de dag te herdenken dat zij 30 jaar geleden in de echt zijn verbonden.

Wij zijn God dankbaar voor deze rijke zegening.

Bert en Margaret
Ralph en Elly
John
Dora en Hilbert
Wim en Wilma
Joanne
Ali en Albert (Verl.)
Gerrard
Albert
en kleindochters

Frankford, R.R. 1, Ont.

MARRIED MAN WANTED

on a dairy farm. Good wages and house available. Also a single man wanted for general farm and dairy work. Write, stating experience to: Box 885, Orangeville, Ont., or call Orangeville 941-1344.

On March 31st, 1962, D.V., our beloved parents

Mr. & Mrs. GERALD EXEL

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

It is the wish of their thankful children that they may be spared many years for each other and for us.

Henry.
Everdina & Kenneth.
Eric.
Ada.
Anne.
Gerda.
Charley.
Frances.

A reception will be held in the basement of the Christian Reformed Church, Listowel, on Tuesday evening, April 3rd, at 8.00 P.M.

R.R. # 3, Brussels, Ontario.

On April 7th, 1962, the Lord willing, we hope to celebrate our 25th Wedding Anniversary.

SIMON and ANN PRINS
(Radstaak)

Children: David
William
Elizabeth
Katherine
Ronald.

Expectant mother would like to know whether there are prospective Christian Reformed homes (in Canada) willing to

ADOPT A CHILD

If you have application in to an approved and licensed adoption agency, and would be willing to come to central Canada to get this child if it would be made available to you 6 or 7 months after birth, please write without delay to No. 1465, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

(This ad has been placed at the request of the local pastor. Ed.)

FARMHELP WANTED

Experienced married man for dairy farm. Five room self contained modern apartment with all conveniences. Starting wages $ 225.00 a month for right man. Close to church and christian school. Apply: S. Ysselstein, R.R. 1, Meadowvale, Ont., phone GLendale 1-3441.

For sale:

100 ACRE DAIRY FARM

6 can milk contract. 9 miles from Dain City. Full Price $ 6,000. Cash only. Harry Gerryts, Stevensville, R.R. 1. Phone 382-3369.

For sale:

2 LOVELY GOATS

3 and 2 years old. Address G. Van Bruggen, 69 Beach Rd., Gen. Del., Brantford, Ont. Phone PL 6-5110.

During March—April

WE IMPRINT NAMES IN GOLD

free of charge on any Bible over $6.00. Burlington Book & Bible House, Burlington. NE 7-2151.

Salem Christian Sanitarium Association

Everybody who is or will become a member of the Salem Christian Sanitarium Association is expected to attend the

first annual meeting

on SATURDAY, MARCH 31, at 2 p.m. in the SECOND CHRISTIAN REFORMED CHURCH of TORONTO, Albion Rd., Weston, Ont.

Membership fee for organizations $ 10.—, for individuals $2.50.

AGENDA: Report about work and finances.
Nomination and election of boardmembers.
Film.

Please, become a member of this Association. Send your membership fee to Rev. J. Van Harmelen, R.R. 2, Whitby, Ont. Your contribution will be a great help to us to reach our goal.

---

140 Acre Dairy Farm met Melkcontract

Stenen huis met 4 slaapkamers en 4 kamers beneden. Beste barn, silo, machine schuur. Alle nodige machinerieën. 50 stuks Holstein Stamboek vee. De farmer heeft veel prijzen gewonnen met dit vee. Lichte grond geschikt voor alle gewassen. Farm is ongeveer 9 mijlen van Simcoe, Ont. Vraagprijs voor farm met alles er bij: $ 65.000. Met $ 16.000 down. Maar daar is over te praten.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

100 ACRES

Prachtige, goed onderhouden farm, slechts 27 mijlen van Hamilton. Groot huis, met alle stadsvoorzieningen. Barn met stalen stanchions en waterdruk systeem. Totale prijs $ 25.000. Laag downpayment.

BUCHANAN PARK
(Hamilton)

Huis, dicht bij Chr. lagere en High School. 3 slaapkamers, baksteen en hardsteen constructie, carport, woonkamer, eetkamer, keuken. Tweedelig basement. Gevraagd downpayment $ 2900.—.

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157
Vertegenwoordiger:
HENRY PRINZEN.

HELP WANTED

for general garden work. Must drive tractor. Steady employment. Free house. Starting May 1. Jack Van Luyk, R.R. 2, Newmarket, Ontario. Ph. Bradford, PRospect 5-3506.

Vader met gezin van zes kinderen, leeftijd 4 mnd. tot 12 jaar, zoekt

JAARROND WERK
IN GREENHOUSE

Indien mogelijk met woning beschikbaar. Brieven aan W. Pater, R.R. III, Kingston, Ont.

Wou gaarne contact hebben met

SERIEUS MEISJE OF WEDUWE

Leeftijd tot 35 jaar. Zend foto's. Brieven onder no. 1466, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: Fully experienced

MARRIED MAN

for dairy farm. Start April 1. Separate house with conveniences. Top wages for real cow man. Ray Anderson, R.R. 4, Aylmer, Ont. Phone 3R3 Springfield, Ont.

Dame, 45 jaar, wonende in Alberta, zou gaarne

CORRESPONDEREN

en kennismaken met heer. Brieven onder no. 1464, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Quality Gladioli Bulbs for sale

Different varieties and sizes. Ask for pricelist. Write: P. Vriend, Box 33, Copetown, Ont., or call MA 7-7825.

EEN HOLLANDSE FAMILIE

zag zich gaarne geplaatst op een kippenfarm. Volledige ervaring, ook met opfokken van kuikens, en kan u advies geven en helpen bij het maken van kooien, (geen legkippen meer op de vloer). Gaarne een huis, maar niet noodzakelijk, (liefst rond Hamilton). Brieven: P.O. Vineland, Ont. Box 148.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum!

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

De Vrouwen Ver. "Principia Amo"
in BRAMPTON, ONT.
hoopt D.V. op 2 April haar

10-jarig bestaan

te herdenken in de Basement van de Chr. Ref. Church. Aanvang 8 uur. Alle oud-leden welkom!

HET BESTUUR.

Gevraagd:

DRIVER - SALESMAN

voor een van onze broodwijken.

VISSER LIMITED
117 KING STREET S., WHITBY, ONT.

Ontario Alliance of Christian Schools

THE ANNUAL SPRING MEETING

will be held D.V. on **Saturday, May 5th, 1962** in the Second Christian Reformed Church of Toronto, Albion Rd., Rexdale.

WATCH FOR FURTHER INFORMATION

CHALLENGING PEACE RIVER OPPORTUNITIES:

Opportunity for experienced principalled Chr. Ref.

BLACKSMITH/WELDER

to buy out retiring blacksmith with large business, exclusively serving the Blueberry Mountain grain and homestead area. Excellent opportunity for youthful active Christian; good graingrowing district and successful mixed farming provides large steady demand for maintenance/repair of both light and heavy machinery. Must have a reasonable amount of cash, and the desire to be a community witness for the Lord, to strengthen God's work and Church in the Central Peace District.

There is additional demand for licensed

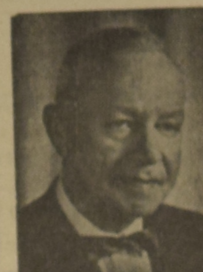
AUTOMOTIVE MECHANIC

to set up his own automotive/tractor service and repair garage in the Blueberry Mountain township. This is a real challenge for fully experienced Reformed Christian who is financially and professionally able to establish and build a new business on his own.

This area is an active denominational Home Missions Project with regular preaching and spiritual services.

Information on both instances can be obtained from: Mr. Richard Esselink, General Delivery, Blueberry Mountain, Alta.

Gaat U naar Holland?



Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Stratford, Ont., Rev. J. Kuntz of Orillia, Ont.

te Tracy, Iowa, J. Kruis te Peers, Alta.

Bedankt

voor Neerlandia, Alta, H. Roelofs te Second Orange City, Ia.

voor North Blendon, Mich., G. W. VandenBerg te Nobleford, Alta.

CHR. REF. CHURCH
Winnipeg, Man.

March 1 was a day of joy and gladness for the congregation of the Winnipeg Christian Reformed Church.

Having been vacant for a year, we witnessed the installation of our new pastor, the Rev. Harry Van Dijken.

Many calls were extended in the time past, and many prayers were sent up to Him, who has blessed us in sending the man of his choice.

As a mother church in the Winnipeg area we have been looking forward to that moment of installation. And in many a heart was a thrill hearing the Rev. Van Dijken answering the questions: I do, with all my heart.

The service was conducted by our counselor, the Rev. Edgar O. Holkeboer from Transcona, assisted by the Rev. John Hellinga from Kildonan, charging the minister and the Rev. Menzo Dornbush from Brandon, charging the congregation.

The Rev. Van Andel, South St. Paul, Minn. preached the sermon, having taken his text from 1 Cor. 4:1-4.

After the benediction the greetings of various churches were received. Among them were those of the First Winnipeg Reformed Church.

Sunday, March 4, our pastor commenced his work in our midst, preaching from Hebrews 1:1-4.

The Winnipeg church is a fast growing church and counts appr. 180 families, totalling 800 members of whom 450 are baptized members. A young church as far as the average is concerned.

It challenges us to be a church fervently witnessing of the Gospel we received, in the Winnipeg area.

Looking into the future we see at our young members, being the churchpillars of tomorrow. Indeed a great task, instructing our children, preparing them for the work in the Kingdom.

With respect to that task we gladly mention our Calvin Christian School, on which the Kildonan Church reported in the Banner of March 2nd. It is a great blessing having an institute for the education of our Covenant children.

May the Lord bless the work of the Rev. Van Dijken and the other ministers in the vicinity, so that the voice of the Church will be heard throughout the Greater Winnipeg area.

Our time is limited and the call is urgent.

G. J. van Daalen

Rectificatie

In het verslag van Rev. G. J. Hoytema inzake de Boardmeeting van Calvin College (zie ons nr. van 2 maart jl.) hebben wij abusievelijk vermeld dat de zomercursus is vervroegd ten behoeve van Canadese onderwijzers.

De aandachtige lezer zal wel begrepen hebben, dat deze cursus niet vervroegd doch juist *verschoven* is, teneinde de onderwijzers in Canada in de gelegenheid te stellen er aan deel te nemen. Wij bieden onze verontschuldiging aan voor dit gemaakte abuis.

Naar wij vernemen zal de zomercursus aan Calvin College aanvangen op 25 juni 1962.

Red.

Boekbespreking

"ORANJE IN HET ZILVER", door Anne de Vries. Uitgave: G. F. Callenbach N.V.

Op het titelblad van dit boekje staat als onderschrift: "Uitgave voor de jeugd van het Koninkrijk der Nederlanden ter gelegenheid van 't 25-jarig huwelijksfeest op 7 Januari 1962 van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard". Dit wekt herinneringen op aan het boekje, dat vele immigranten op school ontvangen hebben op die heugelijke dag in 1937, toen de oranjezon in Nederland zo bemoedigend scheen: Juliaantje trouwde! Deze naam durven we haar nu niet meer te geven, want zij is al bijna 14 jaar koningin van ons geboorteland. Maar één ding durf ik wel te zeggen: Nederlandse immigranten, de wereld rond, houden in hun hart een plekje vrij voor Koningin Juliana en haar gezin. Alle "citizenship-papers" ten spijt!

Het is daarom met genoegen, dat ik dit keurig verzorgde boekje aan U voorleg. We vinden er foto's in uit de jeugd van Neerland's koninklijk paar en recente kijkjes in hun gezinsleven. Maar ook zien we hier foto's, die herinneren aan de grimmige jaren, toen Nederland leed onder de Duitse bezetting. Het is nl. de bedoeling van Anne de Vries geweest om "de diep-ingrijpende gebeurtenissen van deze bewogen kwart-eeuw vorm te geven in de levensbeschrijving van het Bruidspaar". Een bedoeling, waarin hij voorbeeldig is geslaagd, want ook voor oudere lezers is zijn werkje alleszins de moeite waard. Ieder, die het doorneemt, kan zich voorstellen, dat dit zilveren feest straks overzee gevierd zal worden in een stemming van dankbaar en blij herdenken. Straks? Ja, want de eigenlijke viering zal pas plaats vinden in aansluiting aan de verjaardag van Koningin Juliana in de eerste week van Mei!

T.V.A.

PROPAGANDA-PLAAG IN DE V.S.

Leiders van ethnische groepen in de Ver. Staten hebben zich er over beklaagd, dat een stroom van communistisch propaganda-materiaal via de post binnenkomt.

Naar verluidt worden vanuit Oost-Berlijn stapels brieven gezonden naar leden van ethnische groepen in de V.S. De enveloppen zijn persoonlijk geadresseerd, waarin Amerikaanse burgers in discrediet worden gebracht en in het algemeen het vertrouwen in de Amerikaanse regering wordt ondermijnd. Een Luthers predikant, oorspronkelijk uit Litauen, deelde mede dat twee honderd van zijn gemeenteleden in een week tijds dergelijke brieven hadden ontvangen, waarin hun werd verteld dat hun predikant zich jaren geleden aan mishandeling en moord in Litauen had schuldig gemaakt. Dergelijke verhalen doen blijkbaar de ronde onder Litauers, Hongaren, Ukrainers en Polen. Geschat wordt dat per jaar 20 millioen van dergelijke poststukken in Amerika bezorgd worden.

De Postmaster General kan slechts één middel aan de hand doen om van deze plaag af te komen en dat is dat de geadresseerden het terugzenden naar het plaatselijk postkantoor met de bemerking "Refused".

LONDON, ONTARIO
the Home of the University of Western Ontario.

The London Parental Christian School Society is in need of

1 FEMALE TEACHER

for the lower grades, for the schoolterm 1962-1963. Kindly state qualifications and experience to: Mr. S. Vandergoot, 188 Taylor Street, London, Ont.

Knox Christian School Bowmanville, Ont. invites applications for

OPENINGS

on the staff in lower and middle grades. Write to Knox Christian School, Bowmanville, Ont.

John Calvin Christian School of Strathroy, Ont. is in need of a

MALE PRINCIPAL

as per September 1, 1962. 4-room school. Applications to be sent to the Secretary: Mr. P. Van Berker, 444 Metcalf St. E., Strathroy, Ont.

Young Man; Young Lady,

GO WEST.

The Lord has a job for you to do, as TEACHER for the 5th and 6th grades in the Canadian Christian School in Smithers, B.C. For information write B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

The Athens Christian School, operating two rooms, will be in need of a

PRINCIPAL

(grades 4 to 8) for the coming schoolterm 1962-1963. Applications can be sent to the Secr.: J. Vander Kloet, R.R. 1, Delta, Ont., stating age, qualifications & references.

HOLLAND MARSH, Ont. Due to our increased enrollment, we will need another

TEACHER

for the intermediate grades. Please send applications or requests for more information to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The Immanuel Christian School of Aylmer, Ont. is in need of

A TEACHER

for the grades 3, 4 and 5. Applications may be sent to the secretary Mr. A. Dieleman, R.R. 1, Corinth, Ont., stating age, qualifications and references.

Calvin Memorial Christian School, St. Catharines, Ontario, will have

AN OPENING

in Grade I and in Grades II and III. Modern building, scenic area, attractive salary for qualified person. Also a possible vacancy in middle grades. Apply to S. Vanderwall, 4 Gavin Drive, St. Catharines, Ontario.

Chatham Calvin Christian School is in need of an experienced

LADY TEACHER

beginning September. For further information contact our secretary Mr. John Tolsma, R.R. # 5, Chatham, Ont.

The "JOHN KNOX" Parental Christian School Society, Toronto Township, Clarkson, Ont.

will be in need of

ONE TEACHER

for grades 1 & 2, starting September 1962.

Please send applications to Mrs. J. H. Huiskamp, P.O. Box 938, Clarkson, Ont.

The Owen Sound Christian School Society plans to open a Christian School in September 1962. The Lord willing, they will be in need of a

PRINCIPAL

Applications to be sent to the Secretary, Wm. A. Heyns, R.R. 5, Owend Sound, Ont.

The Calvin Chr. School of Drayton and vicinity, at present operating a three room school, is in need of

A PRINCIPAL

(The society has a house in town.) Applications to be sent to Fr. Lopers, Alma, R.R. # 2, Ont.

John Knox Chr. School, Wyoming will be in need of a

PRINCIPAL AND TEACHER

for next September. Kindly apply to Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont. invites applications for an opening in middle grades, 3, 4 and 5. Send applications to: Mr. H. Breimer, 624 First Ave., Brockville, Ont.

The Dundas Christian School Society will be in need of a third

TEACHER

for the junior grades. Qualified teacher preferred. Please send letters of application or information to Mr. J. Stronks, principal, % Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas (Ont.).

The Corporation of THE THUNDER BAY CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY FORT WILLIAM, ONTARIO plans to open the Christian School in September 1962 and therefore needs a

PRINCIPAL and TEACHER

Qualified teachers preferred.

Letters of application or information to be sent to the Secretary T. Bakker, Hymers P.O., Ontario.

OSHAWA

Immanuel Christian School Society

is still in need of

One Teacher

for the middle grades.

Please apply! Applications to be sent to Mr. A. Meima, Scott Rd., R.R. 3, Oshawa, Ont.

The EDMONTON SOC. FOR CHR. EDUCATION

requires a teaching

PRINCIPAL

preferably with some administrative experience and, due to expansion,

TEACHERS

on both the Elementary and Junior High level.

The Society operates two schools (grades 1—9). Expected total enrolment, after expansion, is 550. The Salary schedule is attractive, with many fringe benefits attached. For example:

in the 4 year training category, the salary for a teacher with 4 years of experience is $4,500.00, with annual increments of $150.00, to a maximum of $5.700.00.

You may apply or write for more detailed information to the secretary,

Mr. John Woudstra,
12022 - 79 Street,
Edmonton, Alta., Canada.

ONTARIO HAMILTON (CANADA)
CALVIN CHRISTIAN SCHOOL

Due to expected increased enrollment for the schoolyear 1962-1963 we are in need of:

TEACHERS

for Grade I, III, VI, VII.

Qualified Teachers preferred. Ask for information re. salary, school facilities etc. Apply to: A. Boersma, 934 Garth Street, Hamilton, Ont.

THE JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL
BRAMPTON, ONTARIO

Due to school extension for the schoolyear 1962-1963 we are in need of

1 TEACHER for Grade 4

Only qualified teachers need to apply.

Applications to be sent to: Mr. T. C. Wendel
P.O. Box 84
Brampton, Ont.

"THE LAND DOWN UNDER"

Australia is often called the "land down under". It has an area which is a little less than that of the United States. It is the largest Island Continent.

The population of Australia is distinctly English. Most of the people live in the eastern and south-eastern parts of the continent. The reason for this is that northern Australia is too hot to be settled by people of white race. The government is not willing however to have Asiatics settle in Australia since they only want the white to become citizens of the dominion. Japanese and Chinese would gladly come in to develop Northern Australia but are thus not allowed to.

In the last ten years Australia has grown by leaps and bounds. Thousands of immigrants from Europe (mainly) have settled and made it their new home. The nation itself could not keep up with the amazing growth in population. Many families arrived while no suitable housing was available for them; and much worse, no work was awaiting them. Some had to wait many months before they could finally go to work. Usually it was not always the job they had hoped to get.

This past year (1961) especially has not been a very good year for most immigrants since the employment was at a very low stage. Many families arrived but only to find out that there was no work for them — many waited for better days but finally had to return to their homeland when no work appeared to be in sight. This situation has now somewhat disappeared. Yet it is hard to see people leave their homeland expecting to build a home in a new land and then after several months return disappointed and empty handed.

It is not easy for immigrants to make such progress as I have seen many immigrants in Canada make. Wages are often very poor and families with several children have just enough to get by with. The average wage for an ordinary working man is approximately $36 to $40. (Canadian dollars) per week. Some have lower and some higher than this. House rent is 8-12 dollars per week while groceries, vegetables, etc. are about the same price as in Canada. Cars, refrigerators, etc. are much more expensive here than in Canada. (More about it in a later article.)

However, among all those immigrants there are those who make out very well materially. They love Australia and would not like to return to their homeland. Nevertheless one has to be courageous and energetic to begin a business in this large nation.

In these articles we will mainly concentrate on the State of Victoria in which we are living. Many immigrants have come and found a home here. We will especially try to write about the Dutch immigrants who have settled here.

Since I am an Evangelist mainly among the Dutch people, I will also give you a summary of the religious life of our Dutch immigrants here. How many with the Reformed background and coming from good Christian homes now never darken a church door in Australia. While others were so courageous and had such love for Christ and His Kingdom that they started their own Reformed church which is called the "Reformed Church of Australia and New Zealand? Why? How? When? the Reformed Church came into being? We hope to answer those questions for you in the forthcoming articles.

J. D. Senneker

De schrijver van dit artikel, Mr. J. D. Senneker, is een zoon van Mr. and Mrs. D. Senneker te Vauxhall, Alta. Geboren in Nederland kwam de schrijver als jongen van 13 jaar met zijn ouders naar Canada. Na aanvankelijk vier jaar in dienst te zijn geweest van de Canadese regering, volgde Mr. Senneker de cursus van het Reformed Bible Institute in Grand Rapids. Ook Mrs. Senneker, de vroegere Ruth Baas, van Randolph, Wisc., is een R.B.I. graduate.

In Januarie 1961 vertrokken zij naar Australie voor evangelisatie voornamelijk onder de Nederlandse immigranten aldaar. Door zijn werk is Mr. Senneker dus bij uitstek geschikt om onze lezers iets te vertellen van het leven van onze vroegere landgenoten in Australie en wij zijn dankbaar dat hij dit in dit en volgende artikelen voor ons zal gaan doen.

Red.



OVER TWEE JAAR HEEFT AUSTRALIE EEN "ALUMINIUMCOMPLEX"

De kontrakten zijn getekend, er komt ca. 100 miljoen dollar op tafel en over 2 jaar hoopt Australië zijn aluminiumproject tot uitvoering te hebben gebracht. Het zal dan geheel zijn eigen aluminiumbehoefte kunnen dekken en zelfs nog leverancier van aluminium voor landen in Z.O.-Azië worden. Het projekt is ontstaan door het vinden van bauxietlagen bij Perth (zie kaart). Om echter van bauxiet tot aluminium te komen is nog niet zulk een simpele zaak. Daar is veel elektriciteit voor nodig. Om aan deze energie te komen is men bezig om bij Geelong een stuwdam te bouwen. Voor de bouw van deze dam in de Afobakkarivier, heeft men de hulp ingeroepen van de universiteit van Minnesota. Deze universiteit heeft een groot aantal proeven genomen met schaalmodellen van de stuwdam.

De door de stuwdam geleverde elektriciteit gaat naar de installatie in Geelong, waar men dan aluminium kan gaan produceren. Deze produktie is in handen van het het wereldconcern Alcoa.

In Geelong hoopt men over een paar jaar ca. 40.000 ton aluminium te produceren. Interessant is nog dat men bepaalde grondstoffen voor de aluminiumproduktie uit Suriname denkt te betrekken.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

LUTHERS WERKEN.

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.

DE BRUG, door K. Norel.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.

SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.

IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.

LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.

GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....